F 45 № 1945.

ПРОЛЕТАРИАРИ ВСЕХ СТРАН, СОЕДИНЯЙТЕСЬ!

კომუნისტი

საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და
საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

КОМУНИСТИ ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО и ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

გამოცემის 29-ე წელი

პარასკევი, 1 აპრილი, 1949 წ. № 63 (8366). ფასი 20 კაპ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

დღეს გაზეთში:

საქართველოს სოფლის მეურნეობის მოწინავეთა რესპუბლიკური თათბირის მისალმება დიდ სტალინს (1-ლი გვერდი).
ბოლშევიკურად ვიბრძოლოთ უხვი მოსავლისათვის! (1-ლი გვერდი).
აზერბაიჯანის კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტისა და ბაქოს კომიტეტის მისალოცი დეპეშა ლავრენტი პავლეს-ძე ბერიას (1-ლი გვერდი).
საკავშირო ალაკ XI ყრილობა (მე-2 გვერდი).
მშვიდობის დაცვისათვის ამერიკის შეერთებული შტატების მეცნიერებისა და კულტურის მოღვაწეთა კონგრესზე (მე-3 და მე-4 გვერდი).
უცხოეთის ამბები — დეპეშები (მე-4 გვერდი).

საქართველოს სოფლის მეურნეობის მოწინავეთა რესპუბლიკური თათბირი. თათბირის პრეზიდიუმში — (მარცხნიდან მარჯვნივ) ამხანაგები ა. მგელაძე, ი. კოტლამაზაშვილი, ა. თოლუფურიძე, ვ. ბაქრაძე, ქობულეთის რაიონის მოლოტოვის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი გ. ჯინჯარაძე, ს. იშხანოვი, კ. ბეჭვაია, ვ. გოგბაშ, ვ. ცხოვრებაშვილი, რ. შადური, კ. ჩარკვიანი, ნ. რუხაძე, ზ. ჩხუბიანიშვილი, მ. ბარამია, სოციალისტური შრომის გმირები ე. კაკბარიძე, დ. ტაკიძე და ს. მარიდაშვილი, ჯავის რაიონის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე მ. კლიმეშა. ტრიბუნაზეა საქართველოს სს რესპუბლიკის სოფლის მეურნეობის მინისტრი ამხ. გ. ალავიძე.

ფოტო ვლ. გინზბურგისა და რ. აკოფოვისა.

მოსკოვი, კრემლი

დიდ სტალინს

ძვირფასო იოსებ ბესარიონის-ძეო!

საქართველოს სოფლის მეურნეობის მოწინავეთა რესპუბლიკური თათბირი, რომელიც განსახილა წელს სასოფლო-სამეურნეო კულტურებს უხვი მოსავლის მოყვანისა და მეცხოველეობის შემდგომი აღმავლობისათვის სოციალისტური შეჯიბრების გაჩაღების საკითხი, მხურვალე, გულითად სალამს გიძღვნით თქვენ, პარტიისა და ხალხთა ბრძენ ბელადს, საყოველთაო წყობილების შემქმნელს, კომუნიზმის დიდ მეგობარს, ყველა ჩვენი გამარჯვების სულისჩამდგმელსა და ორგანიზატორს.

ჩვენ რესპუბლიკის სოციალისტური მოწამთმოქმედების ყველა მშრომელის სახელით უდიდეს მადლობას გიძღვნით ყოველდღიური მზრუნველობისათვის, რასაც საქართველოს მრავალფეროვანი სოფლის მეურნეობის განვითარებისადმი იჩენთ თქვენ, ჩვენო საყვარელო მასწავლებელო.

ძვირფასო იოსებ ბესარიონის-ძეო, საბჭოთა საქართველოს სოციალისტური მრეწველობისა და საყოფაცხოვრებო სოფლის წარმატებანი, ჩვენი ფაბრიკები და ქარხნები, ელსადგურები და რკინიგზები, კოლმეურნეობები და საბჭოთა მეურნეობები, ჩვენი თვალწარმტაცი ციტრუსოვანთა ბაღები, ჩაის პლანტაციები, ვენახები, ჩვენი სკოლები და სამეცნიერო დაწესებულებები, დიადი საბჭოთა ქვეყნის ყველა შესანიშნავი წარმატება განუყრელად დაკავშირებულია თქვენს სახელთან.

სიხარულით მოგახსენებთ, ძვირფასო იოსებ ბესარიონის-ძეო, რომ ჩვენს თათბირზე მოვედით სერიოზული მიღწევებით საქართველოს მრავალფეროვანი და ძალი საბჭოთა კავშირისათვის ძვირფასი სოფლის მეურნეობის განვითარების საქმეში. თქვენი მამობრივი მზრუნველობით როგორც მთელ საბჭოთა კავშირში, ისე ჩვენს რესპუბლიკაშიც სწრაფად იზრდება საკოლმეურნეო სოფლის კულტურა, მრავლდება უხვი მოსავლის ოსტატთა, საზოგადოებრივი მეცხოველეობის აღმავლობისათვის მოწინავე მებრძოლთა რიგები.

თათბირზე ჩვენ ერთმანეთს გავუზიარეთ ჩვენი შუამბინა მდიდარი გამოცდილება, ავიღეთ კონკრეტული სოციალისტური ვალდებულებანი თვითეული რაიონის, კოლმეურნეობის, საბჭოთა მეურნეობისა და მანქანა-ტრაქტორთა სადგურის მიხედვით. ყველაფერი ეს დაგეხმარება სოფლის მეურნეობის ახალი ძალავრი აღმავლობის მიღწევაში.

ჩვენ შუდამ გვახსოვს თქვენი ბრძნული მითითებანი სასოფლო-სამეურნეო არტელის შემდგომი ორგანიზაციულ-სამეურნეო განმტკიცებისა და კოლმეურნეობათა საზოგადოებრივი საკუთრების გამრავლების შესახებ. მტკიცე სიტყვას გაძლევთ, ძვირფასო იოსებ ბესარიონის-ძეო, რომ ვიმუშაებთ პატიოსნად და თავდადებულად, განუხრელად შეასრულებთ საკოლმეურნეო ცხოვრების სტალინურ წესდებას. ყოველი სიძნელის დაძლევით მოვიყენთ უხვ მოსავალს ნთესოთა დიდ ფართობებზე და ამით ჩვენს წვლილს შეგიტანთ საყოველთაო-სახალხო ბრძოლაში ჩვენს ქვეყანაში პროდუქტების სიუხვის შესაქმნელად.

საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) XIV ყრილობამ, რომელიც ამ ორი თვის წინათ ჩატარდა, თქვენი ბრძნული მითითებების საფუძველზე დიდი ამოცანები დაუსახა ჩვენი რესპუბლიკის მშრომელებს. ყრილობამ საქართველოს ბოლშევიკების სახელით პირობა მოგვცა თქვენ, რომ მივაღწევთ ჩაის, ციტრუსების, თამბაქოს, ვენახის, მარცვლეულის და სხვა კულტურების მოსავლიანობის შემდგომ მნიშვნელოვან გადიდებას.

გარწმუნებთ, ძვირფასო ამხანაგო სტალინ, რომ ჩვენ ზუსტად შეგასრულებთ ამ პირობას, განუხრელად განვახორციელებთ თქვენს ყველა მითითებას, ბოლშევიკური პარტიისა და საბჭოთა მთავრობის ყველა დავალებას.

ჩვენ, სოფლის მეურნეობის მოწინავენი, წარმატებით ვიყენებთ პრაქტიკაში მიჩურინელ მოძღვრებას. ეს დიდად გვიწყობს ხელს უხვი მოსავლისათვის ბრძოლაში. საქართველოს მშრომელები უდიდეს მადლობას გიძღვნიან იმისათვის, რომ თქვენ დაიცავთ და ფართო გზა მიეცით მიჩურინელ მოძღვრებას. პირობას გაძლევთ, ძვირფასო ამხანაგო სტალინ, რომ ჩვენ უფრო სრულად გამოვიყენებთ მოწინავე საბჭოთა მეცნიერების მიღწევებს, მომავალშიც ვიქნებით უხვი მოსავლისათვის ბრძოლთა პირველ რიგებში.

საქართველოს სოფლის მეურნეობის მშრომელთა სახელით სტალინს გაძლევთ, რომ 1949 წელს მნიშვნელოვნად გავადიდებთ ყველა სასოფლო-სამეურნეო კულტურის მოსავლიანობას, პირუტყვის სულადობას და მეცხოველეობის პროდუქტიულობას.

ჩვენ კარგად გვესმის, რომ სოფლის მეურნეობის ფრონტზე გამარჯვება თავისთავად არ მოვა, იგი დაუოლავი შრომით უნდა მოვიპოვოთ. ჩვენ დავძლევთ ყველა სიძნელეს, უნარიანად და ბეჯითად ვიმუშავებთ საკოლმეურნეო მინდვრებსა და პლანტაციებში, მეცხოველეობის ფერმებში, უფრო მაღალ ავუყვეთ ომისშემდგომი სტალინური ხუთწლიდის დამამთავრებელი წლის უხვი მოსავლისათვის სოციალისტური შეჯიბრების დიად დროშას.

გაუმარჯოს ჩვენს მძლავრ საბჭოთა სამშობლოს!

გაუმარჯოს ლენინ-სტალინის დიად პარტიას, რომელსაც ჩვენი ქვეყანა გამარჯვებიდან გამარჯვებამდე მიჰყავს!

გაუმარჯოს ჩვენს დიდ ბელად და ბრძენ მასწავლებელს, მშობლიურ სტალინს!

ბოლშევიკურად ვიბრძოლოთ უხვი მოსავლისათვის!

საქართველოს სოფლის მეურნეობის მოწინავეთა რესპუბლიკური თათბირი

30-31 მარტს ძერჟინსკის სახელობის კლუბში შედგა საქართველოს სოფლის მეურნეობის მოწინავეთა რესპუბლიკური თათბირი, რომელსაც დაესწრო 700-ზე მეტი კაცი.

კლუბის დარბაზი საზეიმოდ არის მორთული. პრეზიდიუმის მაგიდას უსხედან ამხანაგები: კ. ჩარკვიანი, ზ. ჩხუბიანიშვილი, ვ. გოგუა, მ. ბარამია, ა. თოფურიძე, ვ. ცხოვრებაშვილი, რ. შადური, გ. ზამბახიძე, ვ. ბაქრაძე, ს. იშხანოვი, კ. ცომაკოვიძე, ნ. რუხაძე, ი. კოტლამაზაშვილი, მ. ლელაშვილი, ა. მგელაძე, კ. ბეკვაია, ა. ამნაძე, ს. ქელიძე, სოფლის მეურნეობის მოწინავენი — სოციალისტური შრომის გმირები მახარაძის რაიონის სოფელ ნატანების ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის მერგოლური დარეჯან ტაკიძე, ლაგოდეხის რაიონის კოლმეურნეობა „შრომის" მერგოლური ე. ვანარიძე, კახეთის რაიონის კოლმეურნეობა „მნათობის" მერგოლური, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი სოფო მარიდაშვილი, წითელწყაროს რაიონის კიროვის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ი. ქავთარაძე და ყვარლის რაიონის სოფელ ყვარლის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ს. ბუჯღაშვილი, ქობულეთის რაიონის მოლოტოვის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი გ. ჯინჯარაძე, გურჯაანის რაიონის სოფელ ველისციხის ლენინის სახელობის კოლმეურნეობის ბრიგადირი გ. კაკალაშვილი, ჯავის რაიონის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე მართა ალიევა, გორის რაიონის სოფელ ქვეშის კოლმეურნეობის მერგოლური ს. ცაციაშვილი და სხვ.

სცენა მორთულია ბოლშევიკური პარტიისა და საბჭოთა სახელმწიფოს ბელადების ვ. ი. ლენინისა და ი. ვ. სტალინის პორტრეტებით, მათი მოწაფეების ვ. ვ. მოლოტოვისა და ლ. პ. ბერიას პორტრეტებთ.

თათბირი გახსნა საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარემ ამხ. ზ. ჩხუბიანიშვილმა.

საქართველოს კ. პ. (ბ) გორის რაიკომის მდივანს ამხ. ი. ყუჯიაშვილს წარადგინეთ თათბირის მონაწილეებმა მეჯუხარე ტაშით სამტკიცო პრეზიდიუმში აირჩიეს საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს ხალხთა ბრძენი ბელადის დიდი სტალინის ხელმძღვანელობით.

დღის წესრიგში დასმულ საკითხზე — „1949 წელს სასოფლო-სამეურნეო კულტურების უხვი მოსავლის მოსაყვანად სოციალისტური შეჯიბრების გაშლის შესახებ" მოხსენება გააკეთა საქართველოს სსრ სოფლის მეურნეობის მინისტრმა ამხ. გ. ალავიძემ.

ამხ. ალავიძის მოხსენების გამო გამართულ კამათში გამოვიდნენ: მახარაძის რაიონის სოფელ შრომის ორგანიზაციის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე, სოციალისტური შრომის გმირი ამხ. მ. ორაგველიძე, თელავის რაიონის სოფელ აკურის კოლმეურნეობა „მოწინავეს" თავმჯდომარე ამხ. შ. ქეფხიშვილი, ლაგოდეხის რაიონის სოფელ ცოდნის ორგანიზაციის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ამხ. ა. ტოლელიაშვილი, გორის რაიონის სოფელ მერეთის კოლმეურნეობა „წითელი მერეთის" თავმჯდომარე ამხ. ვ. ბეგზარიშვილი, ბათუმის რაიონის ჩაისუბნის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის მერგოლური ამხ. ა-ინმ მაჭუტაძე, ბაღდის რაიონის სოფელ ქვემობარდგის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის ბრიგადირი, სოციალისტური შრომის გმირი ამხ. ძ. რიგვავა, საქართველოს კ. პ. (ბ) ქობულეთის რაიკომის მდივანი ამხ. ე. ტაკიძე, ზუგდიდის რაიონის სოფელ ორსანტიის გეგეჭკორის სახელობის კოლმეურნეობის მერგოლური ამხ. ტატანა ყურაგი, სტალინირის რაიონის სოფელ ერედვის კაკანავიანის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ამხ. ი. ქრისტესიაშვილი, ყვარლის რაიონის სოფელ ყვარლის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე, სოციალისტური შრომის გმირი ამხ. ს. ბუჯღაშვილი, საქართველოს კ. პ. (ბ) გალის რაიკომის მდივანი, სოციალისტური შრომის გმირი ამხ. ა. ჯეფი, ზესტაფონის რაიონის სოფელ მეორე სვირის მოლოტოვის სახელობის კოლმეურნეობის ბრიგადირი ამხ. ლ. ხიდაშელი, ულიანოვკის მტბ-ის დირექტორი ამხ. ლ. ოლელაშვილი, გორის რაისაბჭოს აღმასკომის თავმჯდომარე ამხ. გ. კეჩხიშვილი, სამტრედიის რაიონის სოფელ ჯიხაშის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის მებაღეობაშუმე მერგოლური ამხ. ა. ვაშაკიძე, გურჯაანის რაიონის კარდანახის კოლმეურნეობა „წითელი მარანის" თავმჯდომარე ამხ. ს. გულაშვილი, ახალციხის რაიონის სოფელ აწყურის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ამხ. ა. წიკაიშვილი, წითელწყაროს რაისაბჭოს აღმასკომის სასოფლო-სამეურნეო განყოფილების უფროსი ავრონომი ამხ. ი. ზედგინიძე, ბოლნისის რაიონის დასა ბოლნისის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ამხ. გ. ისაანი, ლაიფურის საბჭოთა მეურნეობის დირექტორი ამხ. შ. გოგაშვილი, საქართველოს კ. პ. (ბ) ზუსტაფონის რაიკომის მდივანი ამხ. ს. ხაკვარიძე, მარნეულის რაისაბჭოს აღმასკომის სასოფლო-სამეურნეო განყოფილების გამგე ამხ. ბ. ბარამიანი, კახეთის რაიონის სოფელ ქვემოგომის კოლმეურნეობა „მნათობის" თავმჯდომარე ამხ. ა. ზავრადაშვილი, ხობის რაისაბჭოს აღმასკომის სასოფლო-სამეურნეო განყოფილების უფროსი ავრონომი ამხ. გ. ოთხვა, საქართველოს კ. პ. (ბ) თეთრი წყაროს რაიკომის მდივანი ამხ. ვ. გონგაძე, საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემიის მემბერეფრობის საკავშირო ინსტიტუტის დირექტორი ამხ. ი. ანჯაფარიძე, ჩოხატაურის რაიონის სოფელ ძირგანაბლების ლენინის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ამხ. ნ. დოლიაძე, საქართველოს კ. პ. (ბ) გუდაუთის რაიკომის მდივანი ამხ. რ. ბოხუა, ახალციხის რაიონის სოფელ კარტალამის კოლმეურნეობა „წითელი ოქტომბრის" თავმჯდომარე ამხ. ა. ჩერეფიანი, საქართველოს კ. პ. (ბ) ხაშურის რაიკომის მდივანი ამხ. გ. ფოფხაძე, წითელწყაროს რაიონის სოფელ ზემომარჯანის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ამხ. ნ. მამაიაშვილი, საქართველოს კ. პ. (ბ) ყვარლის რაიკომის მდივანი ამხ. მ. ცინცხოვი.

თათბირზე ვრეცელი სიტყვა წარმოსთქვა საქართველოს კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივანმა ამხანაგმა კ. ჩარკვიანმა, რომელსაც თათბირის მონაწილენი გულთბილად შეხვდნენ.

თათბირის მონაწილეებმა განიხილეს და მოიწონეს წერილის პროექტი ხალხთა დიდი ბელადის ამხანაგ სტალინისადმი.

მჭეხარე, ხანგრძლივი ტაშით შეხვდა თათბირი წინადადებას დიდი სტალინისათვის მისალმებელი დეპეშის გაგზავნის შესახებ. მისალმების ტექსტი წაიკითხა საქართველოს კ. პ. (ბ) წოლეფურის რაიკომის მდივანმა ამხ ვ. მირიანაშვილმა.

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოსაგან

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭო ღრმა მწუხარებით იუწყება, რომ ამა წლის 29 მარტს 91 წლის ასაკში გარდაიცვალა გამოჩენილი რუსი მეცნიერი-მიკრობიოლოგი, საბჭოთა აკადემიკოსი, სსრ კავშირის მედიცინის მეცნიერებათა აკადემიის ნამდვილი წევრი ნიკოლოზ თევდორეს-ძე გამალეა.

მოსკოვი, კრემლი

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს თავმჯდომარის მოადგილეს ამხანაგ ლავრენტი პავლეს-ძე ბერიას

ძვირფასო ლავრენტი პავლეს-ძეო!

გამოთქვამენ რა აზერბაიჯანის ბოლშევიკებისა და ყველა მშრომელთა სურვილს, აზერბაიჯანის კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი და ბაქოს კომიტეტი გულითად ბოლშევიკურ სალამს გიძღვნიან თქვენ, დიდი სტალინის ერთგულ მოწაფეს, უახლოეს თანამებრძოლსა და ნაცად მეგობარს თქვენი დაბადების 50 წლისთავის დღეს.

ჯაბუკობიდანვე თქვენი სიცოცხლე და მოღვაწეობა დაკავშირებულია ჩვენი პარტიის ბრძოლასთან ჩვენი ხალხის თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისათვის, კომუნიზმის მშენებლობისათვის.

ჩვენ ვამაყობთ, რომ თქვენ, იყავით რა ბაქოს ტექნიკური სასწავლებლის მსმენელი, აქტიური მონაწილეობას იღებდით დიდი სტალინის მიერ შექმნილი და გამოწრთობილი ბაქოს პარტიული ორგანიზაციის ცხოვრებაში და გახდით აზერბაიჯანელ ბოლშევიკთა ერთ-ერთი ხელმძღვანელი ჯერ კიდევ იმ პერიოდში, როცა ისინი იბრძოდნენ აზერბაიჯანში საბჭოთა ხელისუფლების დამყარებისა და განმტკიცებისათვის.

აზერბაიჯანის თვითეული მუშის, კოლმეურნისა და ინტელიგენტისათვის ძვირფას და საყვარელ თქვენს სახელთან დაკავშირებულია სტალინური ხუთწლედების დიად წინასწარდასახულობათა განხორციელება, ჩვენი რესპუბლიკის ნავთის მრეწველობის, სოფლის მეურნეობისა და სახალხო მეურნეობის სხვა დარგების აღმავლობა, აზერბაიჯანელი ხალხის ფორმით ნაციონალური და შინაარსით სოციალისტური კულტურის აყვავება.

განახორციელებდით რა ჩვენი პარტიის ლენინურ-სტალინურ ნაციონალურ პოლიტიკას, დიდი სტალინის პირად მითითებებს, თქვენ განამტკიცებდით და აწრთობდით ქართველი, სომეხი და აზერბაიჯანელი ხალხების ძმურ მეგობრობას. თქვენ ამიერკავკასიის ბოლშევიკებს ზრდიდით ჩვენი პარტიისა და საბჭოთა ხალხის ყველა მტრისადმი სტალინური შეურიგებლობის სულისკვეთებით. თქვენ უშფოლოდ ხელმძღვანელობდით ამიერკავკასიის ბოლშევიკებს მათს ბრძოლაში სამშობლოს გამეცმენლის, ინგლის-ამერიკის იმპერიალიზმის საზიზღარი ლაქების, კოტრ-რევოლუციური ბურჟუაზიული ნაციონალისტების წინააღმდეგ.

დიდი სამამული ომის წლებში, როცა მტერი ჩავკაპიონის ჯარს მოადგა, თქვენ, ძვირფასო ლავრენტი პავლეს-ძეო, განახორციელებდით რა დიდი სტალინის გენიალურ სტრატეგიულ გეგმას, ფარაზმეთ ამიერკავკასიის მშრომელები ვერმანელ ფაშისტთა ულრიანის ბანსაოგურებლად.

ბაქოს ნავთის მუშაკები და აზერბაიჯანის მშრომელები თავიანთ ყოველდღიურ ბრძოლაში ომისშემდგომი სტალინური ხუთწლედის რეალიზაციისათვის, ამხანაგ სტალინის მითითებათა განხორციელებისათვის გრძნობენ თქვენს მუდმივ დახმარებასა და ზრუნვას.

გისურვებთ, ძვირფასო ლავრენტი პავლეს-ძეო, ჯანმრთელობაში და მრავალ წელს სიცოცხლეს შემოგიმი ნაყოფიერი მოღვაწეობისათვის ჩვენი საყვარელი სოციალისტური სამშობლოს საკეთილდღეოდ.

აზერბაიჯანის კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი და ბაქოს კომიტეტი

მანქანათმშენებელთა შეჯიბრება საუკეთესო ხარისხის პროდუქციისათვის

სსრ კავშირის მანქანათმშენებლობისა და ხელსაწყოთმშენებლობის სამინისტრომ და პროფკავშირის ცენტრალურმა კომიტეტმა დაამტკიცეს საუკეთესო ხარისხის პროდუქციისათვის სოციალისტური შეჯიბრების პირობები სამინისტროს საწარმოთა ბრიგადების, უბნებისა და ცალკეული მუშებისათვის.

წოდებანი „საუკეთესო ხარისხის ბრიგადა", „საუკეთესო ხარისხის უბანი" და „ხარისხის წარჩინებული მუშა" მიენიჭება იმ ბრიგადებს, უბნებსა და მუშებს, რომლებიც მიაღწევენ მაღალხარისხოვანი პროდუქციის სისტემატურ გამოშვებას შრომის უმტესი ნაყოფიერების პირობებში.

შეჯიბრებაში გამარჯვებულთ მიეცემათ სამინისტროს და პროფკავშირის ცენტრალური კომიტეტის სიგელები. (საკ.ინ.).

ფ. ენგელსის „კარლ მარქსი"

პოლიტიკური ლიტერატურის სახელმწიფო გამომცემლობამ დაბეჭდა ბრიშურა, რომელშიც შეიდა ფ. ენგელსის მიერ 1877 წლის ივნისში დაწერილი სტატია „კარლ მარქსი" და „სიტყვა მარქსის საფლავზე", რაც ფ. ენგელსმა წარმოთქვა ჰაიგეიტის სასფლაოზე ლონდონში 1883 წლის 17 მარტს. უკანასკნელად რომ მიიცილდა თვის უსაყვარლეს მეგობარს, თანამედროვეობის უდიდეს მოაზროვნეს, ფ. ენგელსმა თავისი გამოსვლა შემდეგი სიტყვებით დაამთავრა: „მისი სახელი და საქმეები საუკუნეებში დარჩება!".

ფ. ენგელსის სტატია და სიტყვა-ბაეკუთება წიგნის „კ. მარქსი, ფ. ენგელი. რჩეული ნაწარმოებნი ორ ტომად. 1948 წლის გამოცემა (ტომი II)—ტექსტის მიხედვით.

ბროშურის ტირაჟია 250 ათასი ეზემპლარი. (საკ.ინ.).

საქართველოს XI ყრილობა

29 მარტს, კრემლის სასახლის დიდ დარბაზში გაიხსნა საკავშირო ახალგაზრდობის ლენინური კომუნისტური კავშირის XI ყრილობა.

სასახლის დარბაზში შეიკრიბნენ ყველა მოკავშირე რესპუბლიკის წარმომადგენლები, ჩვენი სამშობლოს ახალგაზრდა პატრიოტები. დელეგატთა შორის არიან დონბასის ახალგაზრდა მადროელები, გორკის მანქანათმშენებლები, ურალის მეტალურგები, ბაქოს ნავთის მუშაკები, უზბეკეთის მებამბეები, ციმბირისა და ურალის კოლმეურნეები, ახალგაზრდა საბჭოთა ინტელიგენციის წარმომადგენლები.

საღამოს 5 საათია. საკავშირო ალკკ ცენტრალური კომიტეტის მდივანი ამხ. ნ. ა. მიხაილოვი ხსნის ყრილობას და ამბობს:

— ამხანაგებო! ჩვენი ქვეყნის ყველა კუთხიდან ყრილობაზე ჩამოვიდნენ საბჭოთა ახალგაზრდების საუკეთესო წარმომადგენლები. სოციალისტური სამშობლოს ვაჟიშვილებმა და ქალიშვილებმა აქ, კრემლში, ჩამოიტანეს ჩვენი სამშობლოსადმი, ბოლშევიკური პარტიისადმი, ლენინის საქმის დიდი განმგრძობის, კომუნიზმის ბელადის, ძვირფას ამხანაგ სტალინისადმი უდიდესი პატივისცემის, დაუშრეტელი სიყვარულისა და უსაზღვრო ერთგულების გრძნობა.

დელეგატები და სტუმრები ფეხზე დგებიან და მქუხარე ხანგრძლივ ოვაციას მართავენ ამხანაგ სტალინის პატივსაცემად. ყოველი მხრიდან გაისმის მისასალმებელი შეძახილები ამხანაგ სტალინის პატივსაცემად: „დიდ სტალინს ვაშა!“, „ამხანაგ სტალინს დიდება!“.

ამხ. მიხაილოვი ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ ყრილობა მოწოდებულია განაზოგადოოს კომკავშირის მიერ დაგროვილი მდიდარი გამოცდილება, ბოლშევიკური სიმკეცრით ამხილოს ნაკლოვანებანი, დასახოს ჩვენს ქვეყანაში კომუნისტური საზოგადოების მშენებლობისთვის საყოველთაო-სახალხო ბრძოლაში ლენინურ-სტალინური კომკავშირის შემდგომი მონაწილეობის პროგრამა. ამხ. მიხაილოვი თავის სიტყვის დასასრულს დოკლადჩლობას უსურვებს სახელოვან საბჭოთა სამშობლოს, ლენინურ კომკავშირს, ლენინ-სტალინის პარტიას, კომუნიზმის დიდ ბელადს, საბჭოთა ახალგაზრდობის ბრძენ მასწავლებელსა და საუკეთესო მეგობარს, საყვარელ ამხანაგ სტალინს.

დარბაზში კვლავ მქუხარე ოვაცია იმართება. ყრილობის დელეგატები დიდგრძელებს უსურვებენ დიდ სტალინს, ბოლშევიკური პარტიის ცენტრალურ კომიტეტს.

საკავშირო ალკკ მოსკოვის კომიტეტისა და მოსკოვის საქალაქო კომიტეტის მდივნის ამხ. ნ. პ. კრასავჩენკოს წინადადებით ყრილობა ერთხმად ირჩევს პრეზიდიუმს 45 კაცის შემადგენლობით. ყრილობის პრეზიდიუმში ირჩევენ: საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მდივნები ამხანაგები ბ. ა. სუსლოვი, პ. კ. პონომარენკო და გ. მ. პომპოო, ამხ. მ. თ. შკირიატოვი, საკავშირო ალკკ ცენტრალური კომიტეტის მდივნები ამხანაგები ნ. ა. მიხაილოვი, ვ. ნ. ივანოვი, ა. ნ. შელეპინი, ა. ვ. ხარლამოვი, ტ. ი. ერშოვა, საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პროპაგანდისა და აგიტაციის განყოფილების გამგე დ. ტ. შეპილოვი, საკავშირო პროფსაბჭოს თავმჯდომარე ვ. ვ. კუზნეცოვი, მოსკოვის სამხედრო ოლქის სამხედრო-საპაერო ძალების პარადელი ვ. ი. სტალინი, სამგზის საბჭოთა კავშირის გმირები ი. ნ. კოჟედუბი, ა. ი. პოკრიშკინი, თურქმენეთის სსრ კოლეფურნეობა „კომუნისტის“ მერგოლური, სოციალისტური შრომის გმირი ა. ბეგენჩევა, ჩელიაბინსკის მილსაგლინავი ქარხნის ინჟინერ-ტექნოლოგი ლ. ბ. კოზლოვა, სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის ყირგიზეთის ფილიალის მეცნიერი თანამშრომელი ვ. კრიმჯალოვა, ლატვიის ალკკ ცენტრალური კომიტეტის მდივანი ვ. კ. კრუმინში, სტალინოს ოლქის კალინინის სახელობის შახტის მბურღველი კ. ა. კრიფოპლინი და სხვები.

მქუხარე, ხანგრძლივი ტაშით ყრილობა საპატიო პრეზიდიუმში ირჩევს საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პოლიტბიუროს ამხანაგ ი. ბ. სტალინის მეთაურობით. ამხანაგი სტალინი არჩეულია საკავშირო ალკკ XI ყრილობის საპატიო თავმჯდომარედ.

დელეგატები და სტუმრები ფეხზე დგებიან და მქუხარე ტაშით გამოთქვამენ თავიანთ მხურვალე, უსაზღვრო სიყვარულს საბჭოთა ხალხის დიდი ბელადისა და მასწავლებლის, საბჭოთა ახალგაზრდობის საუკეთესო მეგობრის ამხანაგ სტალინისადმი. დარბაზში კვლავ გაისმის მისასალმებელი შეძახილები ამხანაგ სტალინის პატივსაცემად.

შემდეგ ყრილობა ირჩევს სამდივნოს 11 კაცის შემადგენლობით, სარედაქციო კომისიას 21 კაცის შემადგენლობით და სამანდატო კომისიას 25 კაცის შემადგენლობით.

შემდეგ ყრილობამ ერთხმად დაამტკიცა დღის წესრიგი:

1. საკავშირო ალკკ ცენტრალური კომიტეტის ანგარიში.
2. ცენტრალური სარევიზიო კომისიის ანგარიში.
3. სკოლაში კომკავშირის მუშაობის შესახებ.
4. ცალლებანი საკავშირო ალკკ წესდებაში.
5. საკავშირო ალკკ ცენტრალური კომიტეტის არჩევნები.
6. ცენტრალური სარევიზიო კომისიის არჩევნები.

თავმჯდომარე — საკავშირო ალკკ ცენტრალური კომიტეტის მდივანი ამხ. ნ. ა. მიხაილოვი დღის წესრიგის პირველ საკითხზე სიტყვას აძლევს საკავშირო ალკკ ცენტრალური კომიტეტის მდივანს ამხ. ნ. ა. მიხაილოვს.

ამხ. მიხაილოვი ამბობს, რომ საკავშირო ალკკ XI ყრილობა შეიკრიბა ღირსშესანიშნავ დროს, როცა საბჭოთა ხალხი ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით წარმატებით წყვეტს იმ ამოცანებს, რომლებიც დაკავშირებულია სოციალისტური საზოგადოების მშენებლობის დამთავრებასა და სოციალიზმიდან კომუნიზმზე თანდათანობით გადასვლასთან. იგი აღნიშნავს, რომ საკავშირო ალკკ X ყრილობის შემდეგ განვლილი პერიოდი აღსავსე იყო მსოფლიო-ისტორიული მნიშვნელობის მოვლენებით. ეს იყო პერიოდი სოციალიზმის უდიდესი გამარჯვებებისა, რომლებიც საბჭოთა ხალხმა მოიპოვა გენიალური ბელადისა და მასწავლებლის ამხანაგ სტალინის ბრძნული წინამძღოლობით. **(მქუხარე ტაში).** იგი ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ განვლილი პერიოდის მთავარი მოვლენა იყო საბჭოთა კავშირის დიდი სამამული ომი ფაშისტური გერმანიის წინააღმდეგ. ეს ომი, რომელიც თავს მოგვახვია ჰიტლერულმა გერმანიამ, საბჭოთა ხალხის სრული გამარჯვებით დამთავრდა. გამარჯვებამ ცხადყო, რომ საბჭოთა საზოგადოებრივი წყობილება საზოგადოების ორგანიზაციის საუკეთესო ფორმაა, რომ საბჭოთა სოციალისტური სახელმწიფო ურყევია. ასეთი შეჭიდნეს იგი ბოლშევიკურმა პარტიამ, ლენინმა და სტალინმა. **(მქუხარე ტაში).** საბჭოთა ხალხს ყველა გამარჯვების ორგანიზატორი და სულისჩამდგმელია უკვდავი ლენინის საქმის ერთგული განმგრძობი, ჩვენი მშობლიური მამა, დიდი ბელადი და მასწავლებელი ამხანაგი სტალინი. **(მქუხარე ტაში).** ამხანაგ სტალინს, მის უდიდეს ენერგიასა და დაუშრეტელ სიბრძნეს უნდა უმადლოდეს მთელი პროგრესული კაცობრიობა თავის ნაწამებარ მონობის საფრთხისაგან. ამხანაგ სტალინის სახით საერთაშორისო რევოლუციურ მოძრაობას ყავს გენიალური, საყოველთაოდ აღიარებული ბელადი. ჩვენი დიდი ბედნიერებაა, რომ საბჭოთა ხალხს სათავეში უდგას ამხანაგი სტალინი. **(მქუხარე ტაში).**

ამხ. მიხაილოვი ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ ლენინისა და სტალინის მიერ შექმნილი და აღზრდილი კომკავშირი ყოველთვის და ყველაფერში მტკიცედ მისდევს კომუნისტურ პარტიას, ყოველთვის იყო და რჩება მისი ერთგული თანაშემწე და მებრძოლი რეზერვი, რომელიც მზად არის შეასრულოს ყოველგვარი ამოცანა, დასძლიოს ყოველგვარი სიძნელე კომუნიზმის დიადი საქმის გამარჯვებისათვის. **(ხანგრძლივი ტაში).**

ამხ. მიხაილოვი ახასიათებს კომკავშირის სახელოვან გზას განვლილ წლებში, აღნიშნავს, რომ კომკავშირელები მთელ ძალებს ახმარდნენ სოციალიზმის მშენებლობის საქმეს. მაგრამ საერთაშორისო ვითარება უფრო ფაფუარო რთულდებოდა და ფაშისტმა აგრესორებმა მოახერხეს მეორე მსოფლიო ომის გაჩაღება. პარტიის, ამხანაგ სტალინის მოწოდებით მთელი კომკავშირი, მთელი ახალგაზრდობა მთელ ხალხთან ერთად დაიარაზმა სოციალისტური სამშობლოს დასაცავად, ბევრი გმირული ფურცელი ჩაწერა ვერმახელ ფაშიტს დამპყრობთა და იაპონელ იმპერიალისტთა წინააღმდეგ ბრძოლის ისტორიაში, ამ ბრძოლაში გამოიწრთო და აღიზარდა ათასობით გმირი, რომლთა სახელები ცნობილია მთელი ჩვენი ქვეყნისათვის. მომხსენებელი ლაპარაკობს მოსკოვის, ლენინგრადის, სტალინგრადის, სევასტოპოლის, ოდესის — გმირი ქალაქების კომკავშირელებსა და ახალგაზრდობაზე, სადაც ახალგაზრდა პატრიოტებმა, რომლებიც მუშაობდნენ და იბრძოდნენ პარტიული ორგანიზაციების ხელმძღვანელობით, განსაცვიფრებელი სიმტკიცე და გმირობა გამოიჩინეს მტრის წინააღმდეგ ბრძოლაში. ფრონტზე წასული მამებისა და ძმების შესაცვლელად დაზგებზე და აგრეგატებთან დადგნენ ასობით და ათასობით ჭაბუკები და ქალიშვილები, რომლებიც უდიდესი შეუპოვრობითა და სიმტკიცით შრომობდნენ გამარჯვებისათვის.

— საბჭოთა ახალგაზრდობა, კომკავშირი მხურვალე მადლობას უძღვნიან დიდ ბელადს, ბრძენ მასწავლებელსა და ახალგაზრდობის მეგობარს ამხანაგ სტალინს ფაშიტი ბარბაროსებისგან საშობლოს ხსნისათვის, მონობისა და მოსპობის საფრთხისაგან. ჩვენი ქვეყნის ახალგაზრდობა თაობის ხსნისათვის. მთელი საბჭოთა ახალგაზრდობის სახელით ყრილობა ფიცს აძლევს ამხანაგ სტალინს — ყოველთვის და ყველაფერში იყოს ლენინიზმის ერთგული, ყოველთვის და ყველაფერში გაჰყვეს ლენინ-სტალინის პარტიას. **(მქუხარე ტაში).**

შემდეგ ამხ. მიხაილოვი ლაპარაკობს ომისშემდგომ სტალინურ ხუთწლედზე, რომლის წლებშიც კომკავშირი და ახალგაზრდობა აღფრთოვანებია და თავდადებით იბრძვიან მთელ საბჭოთა ხალხთან ერთად სოციალისტური შენებლობის ახალი წარმატებებისათვის. მომხსენებელი ლაპარაკობს ახალ ძმლავარ ალმავლობაზე, რომელიც ახასიათებს ჩვენს მრეწველობას, სოფლის მეურნეობასა და კულტურას, შრომელთა მატერიალური და კულტურული კეთილდღეობის ზრდაზე. ყველა შეგრძნებლთა მქუხარე ტაშში იგი აცხადებს, რომ ჩვენი თაობა ააშენებს კომუნიზმს, რომ ჩვენი თაობა იცხოვრებს კომუნიზმის დროს.

მთელი ჩვენი ქვეყნის ახალგაზრდობამ ყრილობა აღნიშნა ახალი წარმატებებით: ყრილობის პატივსაცემად 2 მილიონმა ახალგაზრდა მუშამ ვადამდე შეასრულა კვარტალური საწარმოო დავალება. 100 ათასზე მეტმა კაცმა შეასრულა ხუთი წლის ნორმა.

ამ გასცხადებას დელეგატები და სტუმრები ხანგრძლივი ტაშით ხვდებიან. მომხსენებელი ლაპარაკობს ამ წლების მანძილზე დაწინაურებულ წარმრთველ ნოვატორებზე — ორენოგო-ზუევის ბამბეულის კომბინატის ფეიქარ მარიამ ვოლკოვაზე, ჩქარი ბურღვის ოსტატ იუსუფ ქერიმოვზე, სტალინის სახელობის მეტალურგიული კომბინატის საუკეთესო მეფოლადე ჩქარსან ალექსანდრე შამკოვზე, მოსკოვის მცირელიტრაჟიანი ავტომობილების ქარხნის სტახანოველ ანა კუზნეცოვაზე, ლენინგრადელ ოსტატ ჰენრიხ ბორტკევიჩზე, ჩქარი სამოთ ბურღვის ინიციატორ ნიკოლაზ ლუკიჩევზე და ბევრ სხვაზე, რომელთაც თავიანთი შრომითი წვლილი შეაქვთ ომისშემდგომი სოციალისტური მშენებლობის საქმეში.

ამხ. მიხაილოვი ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ ლენინური კომკავშირის ამოცანაა უფრო ფართოდ გააჩაღოს სოციალისტური შეჯიბრება, მზრუნველობით დაუჭიროს მხარი ახალგაზრდობის შემოქმედებითი ინიციატივის მრავალფეროვან გამოვლინებას, ამასთან ერთად აღნიშნავს, რომ საჭიროა მუშა ახალგაზრდობის საწარმოო-ტექნიკური სწავლების გაუმჯობესება. შემდეგ მომხსენებელი ახასიათებს კომკავშირული ორგანიზაციის როლს ზეგიგანტი დაგროვებისათვის, მომჭირნეობისათვის, სახელმწიფო სახსრების ეკონომიისათვის ბრძოლაში და მოჰყავს კონკრეტული მაგალითები სსრ კავშირის რესპუბლიკების, მხარეებისა და ოლქების გამოცდილებიდან.

გაიხსენა რა ლენინის მითითება იმის შესახებ, რომ კომკავშირი უნდა იყოს დამკვრელი ბრიგადა, რომელიც თავის ინიციატივას, თავის თოსსობას გამოიჩენს ყოველ საქმეში, მომხსენებელმა აღნიშნა, რომ ომისშემდგომ დროს კომკავშირს თავის ერთ-ერთ ყველაზე მნიშვნელოვან ამოცანად მიაჩნია ახალგაზრდობის ინიციატივისა და შემოქმედებითი ძალების მობილიზაცია სახალხო მეურნეობის სხვადასხვა დარგებისათვის პრაქტიკული დახმარების გასაწევად. ომისშემდგომი ხუთწლედის გეგმების შესრულებისათვის, პროდუქციის ხარისხისათვის ბრძოლაში ბევრი კარგი მაგალითი გვიჩვენეს მოსკოვის, ლენინგრადის, უკრაინის, სტალინგრადისა და საბჭოთა კავშირის სხვა ქალაქებისა და რესპუბლიკების კომკავშირელებმა.

ამხ. მიხაილოვი შეჩერდა კომკავშირის ამოცანებზე ახალგაზრდობის საწარმოო-ტექნიკური სწავლების დარგში და აღნიშნა, რომ კომკავშირს მნიშვნელოვანწილად ეკისრება პასუხისმგებლობა საქმის მდგომარეობისათვის სახელოსნო, რეინიგზის სასწავლებლისა და საფაბრიკო-საქარხნო სწავლების სკოლებში.

მომხსენებელი აღნიშნავს, რომ ბოლშევიკური პარტია და საბჭოთა მთავრობა დაუფალავად ზრუნავენ მშრომელთა, მათ შორის ახალგაზრდობის, მატერიალური კეთილდღეობის გაუმჯობესებისათვის, რასაც მოწმობს ფართო მოხმარების საქონლის საცალო ფასების ამასწინანდელი შემცირება.

მომხსენებელი ლაპარაკობს სოციალისტურ სოფლის მეურნეობაზე და აღნიშნავს ახალგაზრდობის აქტიურ მონაწილეობას სოციალისტური მოწათმოქმედების შემდგომი აღმავლობისათვის, ბენების გარდაქმნის დიადი სტალინური გეგმის შესრულებისათვის ბრძოლაში. კომკავშირი აგრეთვე ენერგიულად იბრძვის სოფლად კულტურული მშენებლობის გაჩაღებისათვის, „გამოდის როგორც ელექტროფიკაციის შეფი, ეხმარება სოფლის მეურნეობის მექანიზაციის, რადიოფიკაციის საქმეს, სოფლად კულტურულ დაწესებულებათა მშენებლობას და სხვა.

კომკავშირი, ამბობს ამხ. მიხაილოვი, სკოლაში მუშაობას ყოველთვის გაბილოვადა, როგორც თავისი საქმიანობის უმნიშვნელოვანეს უბანს. იგი წარმატებით რაზმავს მოსწავლე ახალგაზრდობას მეცნიერებათა საფუძვლების დაუფლებისათვის, ეხმარება სკოლაში დისციპლინის განმტკიცებას. კომკავშირული ორგანიზაციები ხელს უწყობენ სახალხო განათლების ორგანოების პედაგოგიური კადრების მომზადებაში, სკოლების მშენებლობისა და კეთილმოწყობაში, მათ უზრუნველყოფაში სახელმძღვანელოებითა და სასწავლო ხელსაწყოებით. ამოცანა ის არის, რომ უზრუნველყოფთ სკოლაში კომკავშირის მთელი საქმიანობის ახალი აღმავლობა, ბოლშევიზერთან სერიოზული ნაკლოვანებანი, რომლებიც ჯერ კიდევ არის სასკოლო კომკავშირული და პიონერული ორგანიზაციების მუშაობაში, გვაწყვიდეს, რომ ჩვენი სკოლის გადამწყვეტი პრინციპია ღრმა პარტიულობა, იდეურობა, თვითეული სასწავლო დისციპლინის სწავლებაში ნამდვილი მეცნიერული მიდგომა. შემდეგ მომხსენებელი ახასიათებს კომკავშირის ამოცანებს ნორჩი პიონერების ორგანიზაციათა მუშაობისაგან ხელმძღვანელობის დარგში. იგი ჩერდება აგრეთვე სტუდენტ ახალგაზრდობას შორის კომკავშირის მუშაობის საკითხებზე და ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ კომკავშირი ვალდებულია ყოველმხრივ გააძლიეროს მუშაობა ახალგაზრდა ინტელიგენციაში, დაეხმაროს მას მეცნიერების შემდგომ განვითარებაში.

შემდეგ ამხ. მიხაილოვი ლაპარაკობს ახალგაზრდობის კომუნისტური აღზრდის საკითხებზე და აღნიშნავს, რომ იგი ყოველთვის მთავარი იყო კომკავშირის მუშაობაში. თავის აღმზრდელობით მეშვეობით პარტია იმას ეშაკრება, რომ ახალგაზრდა თაობამ უნდა განამტკიცოს და განადიდოს საბჭოთა წყობილების ძალა და ძლიერება, მთლიანად გამოიყენოს კომუნიზმის მშენებლობისათვის ჩვენი სახოგადოების ამოძირავებელი ძალები. კომკავშირი უნდა დაეხმაროს პარტიას ამ დიდი ამოცანების ღირსი ახალგაზრდა თაობის აღზრდაში. კომკავშირი მოწოდებულია აქტიურად დაეკვიროს მხარი, განამტკიცოს და დაეცროგოს კომუნიზმის ყლორტები. კომკავშირის ამოცანაა ჩაუნერგოს მთელ საბჭოთა ახალგაზრდობას საბჭოთა პატრიოტიზმის წმიდა გრძნობა, სამშობლოს წინაშე თავის ვალდებულებათადმი შეგნებული მიდგომა. მომხსენებელი ლაპარაკობს ახალგაზრდობის იდეოლოგიურ აღზრდაზე, მარქსიზმ-ლენინიზმის შესწავლაზე. კომკავშირულ ორგანიზაციებში მუშაობს 237.125 პოლიტწრე და პოლიტსკოლა, რომლებშიც 4 მილიონზე მეტი კომკავშირელი და ახალგაზრდა სწავლობს. შემდეგ ამხ. მიხაილოვი ლაპარაკობს კომკავშირულ პრესაზე, რომელიც ახალგაზრდის აღზრდის მძლავრი იარაღია, აგრეთვე ჩერდება ლიტერატურისა და ხელოვნების საკითხებზე. იგი ლაპარაკობს ლიტერატურასა და ხელოვნებაში კრიტიკოსთა ჯგუფის ანტიპატრიოტულ საქმიანობაზე, როგორც უცნო, ბურჟუაზიული გავლენის გამოვლინებაზე. ამხ. მიხაილოვი ლაპარაკობს იდეოლოგიური მუშაობის საკითხებზე საკავშირო კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ისტორიულ გადაწყვეტილებათა შესახებ, რომლებიც წარმოადგენენ მუშაობის პროგრამას ყველა კომკავშირული ორგანიზაციისათვის.

ამხ. მიხაილოვი აღნიშნავს, რომ საანგარიშო პერიოდში კომკავშირმა ორგანიზატორული მუშაობის დიდი გამოცდილება შეიძინა, გარდაქმნა თავისი საქმიანობა მშვიდობიან პირობებზე გადასვლასთან დაკავშირებით. კომკავშირიდან დაწინაურდა ბევრი პარტიული, სახელმწიფო, სამხედრო მუშაკი, მეცნიერებისა და ტექნიკის, ლიტერატურისა და ხელოვნების მოღვაწე.

ახალგაზრდობა დიდ მუშაობას ეწევა საბჭოებში. საკმარისია ითქვას, რომ შრომელთა დეპუტატების ადგილობრივი საბჭოების დეპუტატებად 190.000-ზე მეტი ახალგაზრდაა, რომელთაგან ნახევარი საკავშირო ალკკ წევრია. განვლილი დროის მანძილზე პარტიულმა ორგანიზაციებმა პარტიის რიგებში მიიღეს ხალხრეთი 4 მილიონი კომკავშირელი. გაუმჯობესდა მუშაობა კომკავშირული კადრების შერჩევის, განაწილებისა და აღზრდის დარგში. ახლა ალკკ საოლქო კომიტეტების, სამხარეო კომიტეტებისა და კომკავშირულ რესპუბლიკების ცენტრალური კომიტეტების მდივნების ნახევარზე მეტი უმაღლესი და დაუშთავრებელი უმაღლესი განათლება აქვს. წარმოებს მუშაობა კომკავშირულ მუშაკთა მოსამზადებლად და გადასამზადებლად. ამასთან ერთად მომხსენებელი აღნიშნავს დიდ ნაკლოვანებებს კადრებთან მუშაობაში და ყურადღებას მიაქცევს იმას, რომ საჭიროა ხელმძღვანელ მუშაობაში ახალგაზრდა ქალების უფრო ფართოდ ჩაბმა.

საკავშირო ალკკ X და XI ყრილობებს შორის გაივლილ პერიოდში კომკავშირის რიგები ერთიორად და უფრო მეტად გაიზარდა. ეს გვაკავშირებს უფრო მეტად ვიზრუნოთ თვითეული კომკავშირელის აღზრდაზე მაღალი ორგანიზებულობისა და დისციპლინის სულისკვეთებით. მომხსენებელი აკრიტიკებს კომკავშირის ზოგიერთ ორგანიზაციას პირველად ორგანიზაციებისადმი კონკრეტული ხელმძღვანელობის უქონლობისათვის, ზედმეტი ადმინისტრირებისათვის, წვრილმანი მეურნეობისათვის. იგი ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ საჭიროა გამოვავლინოთ და წავაახალისოთ პირველადი კომკავშირული ორგანიზაციების ინიციატივა და თვითმოქმედება.

დასასრულ ამხ. მიხაილოვი ლაპარაკობს საერთაშორისო ვითარებაზე და ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ საბჭოთა ახალგაზრდობა იბრძვის მთელ მსოფლიოში დემოკრატიული ახალგაზრდობის ერთიანობის განმტკიცებისათვის, განუწყვეტლივ აფართოებს კავშირსა და თანამშრომლობას სხვა ქვეყნების ახალგაზრდობასთან. მილიონობით ჩვენი საბჭოთა ახალგაზრდები, ამბობს მომხსენებელი, ერთსულოვნად იწონებენ მშვიდობისა და ხალხთა მეგობრობის სტალინურ პოლიტიკას. კომკავშირის ამოცანაა კვლავაც აღზარდოს საბჭოთა ახალგაზრდობა ინტერნაციონალიზმის სულისკვეთებით, მთელი მსოფლიოს დემოკრატიულ ახალგაზრდობასთან მეგობრობისა და სოლიდარობის სულისკვეთებით. ლენინისა და სტალინის მიერ აღზრდილი საბჭოთა ახალგაზრდობა ღირსეულად შეასრულებს თავის ისტორიულ ვალს, გაამართლებს დემოკრატიული ახალგაზრდობის ავანგარდის, მოწინავე რაზმის სახელწოდებას. **(ტაში).**

ამხ. მიხაილოვი ამბობს, რომ მთელ თავის წარმატებებს კომკავშირი უმადლის ბოლშევიკურ პარტიას, ამხანაგ სტალინს.

ამ სიტყვებს დელეგატები და სტუმრები მქუხარე ტაშით ხვდებიან.

ამხ. მიხაილოვი თავისი მოხსენების დასასრულს დღეგრძელობას უსურვებს მძლავრ საბჭოთა სამშობლოს, საბჭოთა ახალგაზრდობას და მის მოწინავე რაზმს — ლენინურ-სტალინურ კომკავშირს, სახელოვან კომუნისტურ პარტიას, დიდ ბელადსა და მასწავლებელს, შშობლიურ და საყვარელ ამხანაგ სტალინს.

დარბაზში მქუხარე ოვაცია იმართება საბჭოთა ხალხის ბელადისა და მასწავლებლის იოსებ ბესარიონის-ძე სტალინის პატივსაცემად. გაისმის მისასალმებელი შეძახილები ამხანაგ სტალინის პატივსაცემად. ყრილობის მონაწილენი ფეხზე დგებიან და მღერიან პარტიულ ჰიმნს „ინტერნაციონალს“.

* * *

30 მარტს, საკავშირო ახალგაზრდობის ლენინური კომუნისტური კავშირის XI ყრილობის დელეგატებმა მოისმინეს საკავშირო ალკკ სარევიზიო კომისიის მოხსენება. საანგარიშო მოხსენებით გამოვიდა სარევიზიო კომისიის თავმჯდომარე ამხ. **ა. ა. კრივცოვი.**

შემდეგ დაიწყო კამათი საკავშირო ალკკ ცენტრალური კომიტეტისა და საკავშირო ალკკ სარევიზიო კომისიის საანგარიშო მოხსენებათა გამო.

პირველი გამოვიდა კომკავშირის მოსკოვის საოლქო და საქალაქო კომიტეტების მდივანი ამხ. **ნ. პ. კრასავჩენკო,** რომელმაც ილაპარაკა დედაქალაქის ოლქის კომკავშირელებზე — ლენინურ-სტალინური კომკავშირის მებრძოლ რაზმზე, რომელიც წარმატებით იბრძვის ომისშემდგომი სტალინური ხუთწლედის ვადამდე შესრულებისათვის.

— ახალგაზრდა მუშებიდან, — ამბობს ამხ. კრასავჩენკო, — გაიზარდნენ ათასობით ნოვატორები, ისეთები, როგორიც არიან ანა კუზნეცოვა, მარიამ ვოლკოვა, ტრესტ „მოსკვა-უგოლის“ საყელაგი მანქანის მემანქანე მიხეილ ფომჩენკოვი, ვალენტინა ფომინა, ალექსანდრე იზოტოვი, ლუდმილა ნემიტშევა, ვალენტინა ხრისანოვა და სხვები, რომლებიც ჩვენი ორგანიზაციის სიამაყენი გახდნენ. სოფლის 420-ზე მეტი ჭაბუკი და ქალიშვილი უხვი მოსავლის მიღებისათვის დაჯილდოებულია ორდენებითა და მედლებით, კომკავშირის მოსკოვის ორგანიზაციის 6 აღზრდილს მიენიჭა სოციალისტური შრომის გმირის მაღალი წოდება.

შემდეგ ამხ. კრასავჩენკო შეჩერდა იდეოლოგიური მუშაობის საკითხებზე, კომკავშირის აღმზრდელობით მუშაობაში აქტივის როლზე.

ტრიბუნაზეა უკრაინის ორდენოსანი კომკავშირული ორგანიზაციის დელეგატი უკრაინის ალკკ ცენტრალური კომიტეტის მდივანი ამხ. **ვ. პ. სემჩისტენი.** იგი ამბობს, რომ უკრაინის კომკავშირი ყოველთვის იყო და რჩება საკავშირო ალკკ მებრძოლ რაზმად. უკრაინის კომკავშირული ორგანიზაციები გამდიდან საწარმოო პროგრამების ვადამდე შესრულებისათვის, უხვი მოსავლის მოყვანისათვის, ზეგეგმითი დაგროვებისათვის და ფულადი სახსრების, მასალების, საწვავისა და ელექტროენერგიის ეკონომიისათვის ახალგაზრდობის სოციალისტური შეჯიბრების წამომწყებებად და ორგანიზატორებად.

უკრაინის კომკავშირელები გამოვიდნენ ბუნების გარდაქმნის დიადი სტალინური გეგმის ვადამდე შესრულებისათვის ბრძოლის ინიციატორებად. ხარკოვის, სტალინოს, ვოროშილოვგრადის ოლქების კომკავშირულმა ორგანიზაციებმა კომკავშირულ მშენებლობად გამოაცხადეს მდინარე ჩრდილო დონეცის გასწვრივ სახელწოდებული ტყის ზოლის შექმნა.

ამხ. სემჩისტენმ აღნიშნა, რომ საკავშირო ალკკ ცენტრალური კომიტეტი სწორ პოლიტიკურ გზს ახორციელებდა ჩვენი ქვეყნის მრავალმილიონიანი კომკავშირისადმი ხელმძღვანელობაში, რომ მან სერიოზულ პრაქტიკულ შედეგებს მიაღწია მუშაობაში, და შეჩერდა ცალკეულ ნაკლოვანებებზე საკავშირო ალკკ ცენტრალური კომიტეტის მუშაობაში.

— საკავშირო ალკკ ცენტრალური კომიტეტის ზოგიერთი განყოფილება, — ამბობს იგი, — ცუდად სწავლობს ადგილმრჩევი კომკავშირული ორგანიზაციების ცხოვრებას, მეტად მცირე ყურადღებას აქცევს მათ. კერძოდ, გლეხი ახალგაზრდობის განყოფილება სუსტად სწავლობდა უკრაინის სოფლის კომკავშირული ორგანიზაციების საქმიანობას.

უზბეკეთის ალკკ ცენტრალური კომიტეტის მდივანი ამხ. **ა. ხ. ბამიდოვი** ლაპარაკობს რესპუბლიკის ახალგაზრდობის თავდადებულ ბრძოლაზე სტალინური ხუთწლედის ოთხ-წელიწადში შესასრულებლად. უზბეკეთის სსრ წინაშე დასახულია ამოცანა — უახლოეს ორ-სამ წელიწადში მნიშვნელოვნად გაადიდოს ბამბის საერთო მოსავალი. რესპუბლიკის ახალგაზრდობამ ერთსულოვნად გადაწყვიტა თავისი ძალებით გათავისუფლოს ახალი ფართობი გოლოდნაია სტეპის რაიონში, სადაც 150 ათასზე მეტი ჰექტარი ნაყოფიერი მიწა ჯერ კიდევ ხელუხლებელია.

მქუხარე ტაშით ეგებებიან დელეგატები სსრ კავშირის მეცნიერებათა აკადემიის პრეზიდენტის აკადემიკოს **ს. ი. ვავილოვს** გამოჩენილ ტრიბუნაზე.

მხცოვანი მეცნიერი ლაპარაკობს საბჭოთა მეცნიერების სიდიადეზე, რომელიც მძლავრ ძალად უდგას სამსახურში ხალხს. მეცნიერთა მცირე რაზმიდან, რომელიც ჩვენს ქვეყანაში არსებობდა დიდი ოქტომბრის სოციალისტურ რევოლუციამდე, ახლა გაიზარდა ვეებერთელა, ასიათასიანზე მეტი ადამიანისაგან საბჭოთა მეცნიერებისა ცოდნის ყველა დარგში.

— ბევრი მეცნიერი, — ამბობს აკადემიკოსი ს. ი. ვავილოვი, — გამოსულია ხალხიდან, აღზრდილია ლენინურ-სტალინური კომკავშირის მიერ.

საბჭოთა მეცნიერებას ბრწყინვალე მიღწევები აქვს ცოდნისა და ტექნიკის ყველა დარგში.

მაგრამ ჩვენთვის საკმარისი არ არის ეს წარმატებანი. კომუნიზმისაკენ მიმავალი ხალხი მატს მოითხოვს. აკადემია მოელის ახალ, დიდ ნიჭიერ შვილებს, შვილებს, რომელსაც, როგორც ლომონოსოვის დროს, „მოელის სამშობლო თავისი წიაღიდან“. მეცნიერება, — ამბობს აკადემიკოსი ს. ი. ვავილოვი, — მოითხოვს დიდ შრომას, შეუპოვრობასა და მოთმინებას. დაე ჩვენი ახალგაზრდობისათვის, მეცნიერ კომკავშირელთათვის დიდი მაგალითი იყვნენ ჩვენი გენიალური ბელადები და მეცნიერები ლენინი და სტალინი.

აკადემიკოსი ვავილოვი მხურვალედ მიესალმა დელეგატებს და ლენინურ-სტალინური კომკავშირის XI ყრილობას უსურვა წარმატებანი მუშობაში.

ყრილობის მონაწილეებმა ინტერესით მოისმინეს საკავშირო ალკკ კულტურის საოლქო კომიტეტის მდივნის დელეგატებს ამხ. **ნ. ვ. იაკოვლევას** გამოსვლა. მან ილაპარაკა იმის შესახებ, თუ როგორ ეხმარებოდნენ კომკავშირული ორგანიზაცია და ახალგაზრდობა კულტურის და ოლქის სახალხო მეურნეობის აღორძინებასა და განვითარებას. საწარმოთა და დაწესებულებათა, საცხოვრებელი სახლებისა და ქუჩების აღდგენაში მონაწილე კომკავშირელთა და ახალგაზრდობის ბრიგადებმა მოიპოვეს ფრონტული ბრიგადების სპპატიო წოდება. ახალგაზრდობის ხელით აღდგენილ იქნა 100 ათასზე მეტი საცხოვრებელი სახლი, ქარხნებისა და ფაბრიკების მრავალი საამქრო, წყალსადენი, ელექტროსადგური და სხვა.

ამხ. იაკოვლევა თავისი სიტყვის მნიშვნელოვან ნაწილს მიუძღვნის პირველად კომკავშირული ორგანიზაციების მუშობას. კომკავშირული ძალების სწორმა განაწილებამ, — თქვა მან, — შესაძლებლობა მოგვცა სეროიზული დახმარება გაგვეწია საკოლმეურნეო წარმოების განმტკიცებაში. ოლქის 11 კომკავშირელს სსრ მოსავლის მიღებისათვის მიენიჭა სოციალისტური შრომის გმირის წოდება.

შემდეგ გამოვიდა საკავშირო ალკკ ლენინგრადის საოლქო და საქალაქო კომიტეტების მდივანი ამხ. **ვ. ი. ჩერნეცოვ

მშვიდობის დაცვისათვის ამერიკის შეერთებული შტატების მეცნიერებისა და კულტურის მოღვაწეთა კონგრესის

მეორე სხდომა

ᲐᲐ. ᲖᲐᲓᲔᲔᲕᲘᲡ ᲡᲘᲢᲧᲕᲐ

ᲜᲘᲣ-ᲘᲝᲠᲙᲘ, 28 მარტი. (საკუთრ.). მშვიდობის დაცვისათვის ამერიკის შეერთებული შტატების მეცნიერებისა და კულტურის მოღვაწეთა კონგრესის პლენარულ სხდომაზე 27 მარტის დღისით სიტყვა წარმოთქვა ა. ა. ფადეევმა.

„საბჭოთა კავშირის ხალხები მხარს უჭერენ მშვიდობას,—თქვა მან.—ეფექტორ, არ მოიძოება ფუნდაც ერთი მოეკერძებელი ამერიკელი ან დასავლეთ ევროპის მცხოვრები, რომელიც, ჩვენს ქვეყანაში რომ ფეხს შემოდგამს, არ იარძნის ცხოვრების ჯანსაღი მშვიდობიანი მაჯისცემა ქვეყნის მთელ ატმოსფერაში, როგორიცაა: მოსკოვის რეკონსტრუქციის გეგმა, გთავალისწინებენთ 25 წლისათვის, საბჭოთა კავშირის ევროპული ნაწილის გიგანტური ველან რაიონებში ტყის გაშენების გეგმა მინდვრების დიდი მოსავლიანობის უზრუნველყოფად, ადამიანკოს ღისენკოს ცდები დატოტვილი ხორბლის გასავრცელებლად, მოსკოვის სამხატვრო თეატრის ახალი სპექტაკლები, მოქალაქეთა ხალისიანი ოპტიმისტური სულიერი განწყობილება, პრესის დინჯი ენა, მხიარული ერიმული ბავშვებისა, რომლებიც ესოდენ ბევრი ითბდება ახლა ჩვენს ქვეყანაში, რაც ცხოვრების დამკვიდრების ნიშანი, მისი უშშეენერესი და ყველაზე დამიმედებელი სიმბოლოა.

საბჭოთა სახელმწიფო მხარს უჭერს მშვიდობას, როგორც შეეძლია მხარი დაუჭიროს მშვიდობას მხოლოდ სოციალისტურმა სახელმწიფომ, რომელიც აღსავსეა შემოქმედებითი გეგმებით და რწმენით შეპყურებს თავის მომავალს, სახელმწიფომ, რომელიც 1949 წლის თავისი ვეებერთელა, 415 მილიარდმანეთიანი ბიუჯეტის თითქმის 40 პროცენტს ხარჯავს სახალხო მეურნეობის აღდგენისა და განვითარებისათვის და 30 პროცენტს—კულტურული ღონისძიებებისათვის: იგი ასწავლის 1949 წელს 40 მილიონ მოსწავლესა და 2 მილიონამდე სტუდენტს.

ეი რატომ არის, რომ ჩვენ, საბჭოთა ლიტერატურის, ხელოვნებისა და მეცნიერების მოღვაწენი, განსაკუთრებული ყურადღებით მივუსალმებით ამ ჩვენს სტუმრთმოყვარე მასპინძლებს—ამერიკის პროგრესულ ადამიანებს, რომლებიც მშვიდობის დაცვისათვის ამ შესანშნავი კონგრესის ინიციატორები არიან. მოგესალმებით ყველა ჩვენგანის სახელით და მადლობს მოგახსენებენ სტუმრთმოყვარეობისათვის.

მე ფრიად ნაყოფიერად მივარჩევ აზრი, რომელიც ესოდენ ნათლად არის გამოთქმული კონგრესის ინიციატორთა დეკლარაციაში, აზრი იმის შესახებ, რომ მთელ მსოფლიოში მშვიდობის უმნიშვნელოვანესი საშუალება ინნებოდა ამერიკა-საბჭოთა კავშირის ურთიერთობის გაუმჯობესება. ჩვენი ორი ფიდი სახელმწიფოს — ამერიკის შეერთებული შტატებისა და საბჭოთა კავშირის შეთანხმება უდიდეს საერთაშორისო საკითხებზე. ჩვენ — საბჭოთა ადამიანები — ყოველ შემთხვევაში გულწრფელად მივისწრაფვით ამისაკენ.

ჩვენი სახელმწიფოს დიდი ხელმძღვანელის სტალინის ამასწინანდელი წინადადება ჩვენს ქვეყნებს შორის შშვიდობის პაქტის დადების შესახებ გამოხატავს საბჭოთა ადამიანების ამ მისწრაფებას.

მართალია, არიან ქვეყანაზე ადამიანები და გაზეთებიც კი, რომლებიც „აზრის თავისუფლების უქონლობის“ ნიშნად თვლიან, რომ ასე გულახლილად და აშკარადაა გამოთქმული ჩვენი მხარდაჭერა, ესე იგი ყველა საბჭოთა ადამიანის მხარდაჭერა თავისი თავგრობის სამშვიდობო პოლიტიკისათვის. მაგრამ მე მინდა ვიკითხო, როდის და ვინ დაადგინა, რომ „თავისუფალი აზრის“ ნიშნის წარმოადგენს ზოგიერთი გაზეთის გულახდილი მოწოდება ახალი ომისაკენ, ხოლო გულწრფელი მისწრაფება მშვიდობისაკენ, რასაც ამბობს უეჭველ ყველა ხალხი, მათ შორის, უეჭველია, ამერიკისა და საბჭოთა კავშირის ხალხები, ორთავისუფალ მისწრაფებად თვლეს.

ქვეყანაზე თავისუფალია მხოლოდ სიმართლე. ეს ვიდრე გადაეწყვეტდეთ, ვინ უფრო თავისუფალია ქვეყანაზე, საჭიროა პატიოსნად გადაეწყვეტოთ, თუ ვის მხარეზეა სიმართლე.

შესაძლოა მართებული იქნება მე, რუსმა მწერალმა, გაგახსენოთ, რომ ჩვენი ქვეყნების კეთილ ურთიერთობას უფრო დიდი ხნის ტრადიცია აქვს, ვიდრე ეს ურთიერთობის. ჩვენი ქვეყნების კეთილი ურთიერთობა დაიწყო ჯერ კიდევ იმ დროს, როცა ამერიკის შეერთებული შტატები თავიანთი დამოუკიდებლობისათვის იბრძოდნენ მეთვრამეტე საუკუნის დასაწყისს.

დამოუკიდებლობისათვის ეს ომი ჩვენს დიდ მასწავლებელს ლენინს მიაჩნია „ერთ-ერთ იმ დიად, ნამდვილად განმათავისუფლებელ, ნამდვილად რეგრესიულ ომად, რომელნიც ესოდენ ცოტა იყო უამრავ მძარცველურ ომთა შორის“. ცხადია, რუსეთის მეფის მთავრობას არ შეეძლო თანაგრძნობით მოკიდებოდა ამ ომის განმათავისუფლებელ ხასიათს. მაგრამ პოლიტიკური წყობილების სხვადასხვაობამ ამ ქვეყნებს ხელი არ შეუშალა დიეყარებინათ კეთილშობილური ურთიერთობა. თავიანთი პოლიტიკური წყობილებით ესოდენ სხვადასხვა ქვეყნები ერთმანეთს დაუახლოვეს სახელმწიფო ინტერესებმა და ეს დაახლოება მათ შორის დიპლომატიური ურთიერთობის დამყარებით დამთავრდა ტომას ჯეფერსონის დროს. რაც შეეხება მაშინდელი რუსეთის პროგრესულ წრეებს, ისინი სულით და გულით თანაეგრძნობენენ შეერთებული შტატების განთავისუფლებას. რუსმა დემოკრატმა მწერალმა რადიშჩევმა ქებაც კი შეასხა ამერიკელთა ბრძოლას დამოუკიდებლობისათვის თავის ოდაში „თავისუფლება“. ამ პერიოდს ეკუთვნის აგრეთვე რუსთა და შეერთებული შტატების შორის კულტურული ურთიერთობის დასაწყისი.

მას შემდეგ, თუ ვილაპარაკებთ შეერთებული შტატებისა და ძველი რუსეთის ურთიერთობაზე, იგი შედან შეგობრული იყო, ხოლო ქვეყნებს შორის დიპლომატიური ურთიერთობის ისტორიაში აუცილებელი ყველა წინააღმდეგობა მათ შორის შედან შშვიდობიანი გზით წყდებოდა. მოგაგონებთ რუსთის ეთილისმყოფელ შეამავლობას ეგრეთ წოდებული „მეორე ომში დამოუკიდებლობისათვის“. მოგაგონებთ რუსეთისა და შეერთებული შტატების დაგის შეგობრიან მოწესრიგებას 1824 წელს, როცა შეერთებული შტატების პრეზიდენტი ჯეფს მონროე იყო, მოგაგონებთ ენერგიე ჯეკსონის 1832 წლის ხელშეკრულებას რუსეთთან ეგზრბისა და ნაოსნობის შესახებ.

სწორედ ამ წლებში ამერიკელი მწერალი ფენიმორ კუპერი, რომელიც ახლაც ჩვენ ქვეყანის ახალგაზრდობის საყვარელი მწერალია, წერდა „ამერიკელის ეერობელ შენიშვნებში“, რომ „ამეამად ამერიკა რუსეთთან უფროა დაკავშირებული პრაქტიკული და საგრძნობი სიახლოვეთ, ვიდრე რომელიმე სხვა ევროპელ ქვეყანასთანო“.

არაჩვეულებ ცნობილია რუსეთისა და შეერთებული შტატების მეგობრული ურთიერთობა გაესული საუკუნის 60-ანი წლების სამოცდაოთხ ომის პერიოდში. ბრძოლის უმძიმეს მომენტში რუსეთმა უარყო ნაპოლეონ III-ის წინადადება მონობის დამცველთა სასარგებლოდ ომში ჩარევის შესახებ და ჩაშალა ინტერვენცია ამერიკის შეერთებული შტატების წინააღმდეგ. სახელმწიფო მდივანი სიუარდი პეტერბურგელ ელჩს კლეის წერდა, რომ შეერთებულმა შტატებმა „დაგვიანებით გაიჩინეს მეგობრები“ და რომ რუსეთ გამონაკლისს შეადგენს, რადგან „ადრე გახდა ჩვენი მეგობარი და მედამ მეგობარი იყოო“.

რუსეთთან შეერთებული შტატების კავშირის ოდეას გაძლიერებით უწევდა პრობაგანდას მაშინ ამერიკის პრესა. დავასახელებ „ნიუ-იორკ ჰერალდის“ სტატიებს. სამ დიდ სახელმწიფოთა-კან,—წერდა ეს გაზეთი,—რუსეთი ის სახელმწყოა, რომელმაც ნამდვილად გამოიჩინა მეგობარული ღა გულწრფელი დამოკიდებულება შეერთებული შტატებისადმი“. დავასახელებ ბოინტონის ბროშურას, რომელიც 1864 წელს გამოვიდა ცინცინატში. „ჩვენ დიდი და ძლიერი ერი ვართ,—წერდა ბოინტონი.—რუსეთთან კავშირის დადება გაძლიერებს შეერთებულ შტატებს და გამარჯვებინებს ამერიკის კონტინენტზე“.

რაკი უნდა ვთქვათ იმ თანაგრძნობაზე, რითაც შეერთებული შტატების 60-ანი წლების განმათავისუფლებელ ბრძოლას ეკიდებოდნენ რუსი ხალხის მოწინავე ადამიანები? რუსული ფილოსოფიისა და ლიტერატურის კორიფეემ—რეალისტიკურმა დემოკრატმა ჩერნიშევსკიმ და მისმა თანამოაზრეებმა ამ ბრძოლის მიუძღვნეს არა ერთი შესანიშნავი სტატია, რომელიც გამსჭვალულია სიყვარულით ამერიკელი ხალხისადმი. ფეოდალური არმიის რიგებში იბრძოდნენ რუსი ადამიანები. მოხალისეთა შორის, რომლებიც ლენინგრადში 1861 წლის აპრილის მოწოდებით ომში წავიდნენ, იყო რუსი ოფიცერი ტიმანნიოვი. იგი ალენინისს ეოლონნენტის ომის მეთაურობდა.

ის პრინციპები, რომელსაც თავიანთი პოლიტიკური წყობილებით ესოდენ სხვადასხვა ორი ქვეყნის ეს კეთილი ურთიერთობა ემყარებოდა, შეტად ნათელი და, მე ვიტყოდი, საყვარი თანაგრძნეული იყო. ეს პრინციპები პრეზიდენტმა ლინკოლნმა გამოთქვა რუსეთის დესპანის სტეკლის საშუალებით ამ უკანასკნელის 1863 წლის 6 ივლისის წერილში საგარეო საქმეთა მინისტრ გორჩაკოვისადმი: „ჩვენ ყოველთვის იმ ნიადაგზე ვზდებით ერთმანეთს, სადაც ჩვენი ინტერესები ერთი და იგივეა,—მითხრა ბატონმა ლინკოლნმა,—სახელდობრ უეცხოთის ჩაერეკლნის ნიადაგზე. ეს პრინციპი ჩვენი ტრადიციული პოლიტიკის საფუძველი იყო და, ახლანდელი ჩვენი საბედისწერო კრიზისის მიუხედავად ჩვენ ვადაეწყვეტეთ ეს პრინციპი დავიცვათ ყოველ შემთხვევაში“.

საბოლოო ანგარიშით, თუ დავუბრუნდებით დღევანდელი დღის პრობლემებს, ლენინგრადის მერ გამოცხადებული ამ ქალაქი კეთილი პრინციპის განხორციელებმა გადაწყვეტა ლონისძიება იქნებოდა შეერთებული შტატებისა და საბჭოთა კავშირის კარგი ურთიერთობის დასაბამად.

მართლაც უცნაური იქნებოდა ჩვენს დროში, როცა რუსეთი დიდი საბჭოთა ხალხური დემოკრატია გახდა და როცა საბჭოთა და ამერიკელი ხალხები ერთად ღერღნენ სისხლს გერმანელ ნაცისტთა წინააღმდეგ, რომლებიც მსოფლიო ბატონობას იჩეშმეტნენ, — უცნაური იქნებოდა, რომ ჩვენმა ორმა დიდმა და ძლიერმა ხალხმა საერთო ენა ვერ გამონახოს მსოფლიოს ყველა ხალხთა შორის მშვიდობის უზრუნველყოფის საქმეში. უცნაური იქნებოდა მით უფრო იმიტომ, რომ ყველა უდიდეს საერთაშორისო წინააღმდეგობას, რომელსაც ახლა ზოგიერთნი ისეთ წინააღმდეგობად თვლიან, რომლის გადაწყვეტა თითქოს არ შეიძლება, ჩვენ ხალხებისა და სახელმწიფოების წარმომადგენლები ენრონაად წყვეტდნენ თეირანში, იალტაში, პოტსდამში, განაკრძობენენ რა მეგობრობის ტრადიციას, რაც საუკუნეებიერის წინათ დაიწყო და განმტკიცებულია საბჭოთა და ამერიკელი ჯარისაკაცების სისხლით წარსულ ომში.

მე ხშირად მეკითხებიან, თუ როგორია საბჭოთა ხალხის დამოკიდებულება ამერიკელი ხალხისადმი. ამ კითხვაზე ყველაზე ადვილად შემიძლია ვუპასუხო, თუ იმ დარეს შევეხები, რომელიც ჩემთვის ყველაზე მახლობელია.

საკავშირო წყნარს პალატის მასალებით 1917-დან 1948 წლამდე, ე. ი. ახალი რუსეთის არსებობის მანძილზე, საბჭოთა კავშირში რუსულ ენასა და სხვა ენებზე თარგმნილია 206 ამერიკელი მწერლის ნაწარმოებნი (მე აქ ვლაპარაკობ მხოლოდ მხატვრულ ლიტერატურაზე). სულ გამოცემულია ამერიკელი მხატვრული ლიტერატურის 2.245 ნაწარმოები 39.709 ათასი ცალის საერთო ტირაჟით. მათ შორის გამოცემულია ჯეკ ლონდონის წიგნები 11.164 ათას ცალად საბჭოთა კავშირის ხალხთა 29 ენაზე, ეპტონ სინკლერის წიგნები—2.951 ათას ცალად 15 ენაზე, სტოო ტომპსონისა—2.268 ათას ცალად 21 ენაზე, მარკ ტვენისა—3.464 ათასი 22 ენაზე, ო. ჰენრისა—1.618 ათასი ცალი, ტეოდორ დრაიზერისა — 501 ათასი, ფენიმორ კუპერისა—452 ათასი, ჯოლდუელისა—290 ათასი, სინკლერ ლუისისა—276 ათასი, ედგარ ალან პოსი—204 ათასი, ვაშინგტონ ირვინგისა—276 ათასი, ლონგფელოსა—195 ათასი, სტეინბეკისა—375 ათასი, ეოტ უიტმენისა—104 ათასი, ჰემინგუეისა—130 ათასი, ლენსტონ ჰიუზისა—119 ათასი.

ასეთია ხალხის ინტერესი ამერიკელი ლიტერატურისადმი, რომელიც წარსულში ასახავდა და ახლაც ასახავს ამერიკელი ხალხის ცხოვრებას.

აქედან თქვენ შეგიძლიათ დაინახოთ რამდენად უსამართლოა წარმოდგენა, რასაც არა მარტო ზოგიერთი ამერიკელი ეურნალისტი, არამედ ოფიციალური ინსტანციებიც კი ამერიკელებს იმის შესახებ, თითქოს საბჭოთა ხალხი უარყოფს ამერიკელ კულტურას და საზოგადოდ ცდლობს ჩაიკეტოს თავისი ეროვნული კულტურის ჩარჩოებში. დიახ, საბჭოთა ხალხი ხელმძღვანელობს იმ უდიადეს ეროვნულ, ხალხურ ნიადაგზე. დიახ, საბჭოთა ხალხი ამაყობს თავისი ეროვნული კულტურით. რუსი ხალხის ეროვნული სიამაყის წყარო, კერძოდ, იმის შეგნებაა, რომ XIX საუკუნის და მიმდინარე საუკუნის დამდეგის დიდმა რუსმა კლასიკოსებმა—ლევ ტოლსტოიმ, გოგოლმა, ტურგენევმა, ჩეხოვმა, მაქსიმ გორკიმ თავის დროზე კეთილსინდისიერი გაფლენა მოახდინეს ამერიკელი ლიტერატურის ზოგიერთი დარგის განვითარებაზე, რომ ტანისლოგასკის მხატვრული სისტემა გამოყენებულია შეერთებული შტატების თეატრალურ სკოლებში, რომ რუსი დრამატურგების პიესებს თავიანთი ადგილი ეკავათ შეერთებული შტატების თეატრთა სცენაზე (ვასილაკეთრენი ლუსიშნეგია მარგარეტ ვებსტერის დადგმა „ალეგლოს ბალი“ და „სამი და“, ოგრეთვე კატრინ კორნელის დადგმა „სამი და“, სადაც იგი მაშის როლს ასრულებდა). მაგრამ საბჭოთა კულტურისადმი, რუსული კულტურისადმი ჩვენი სიყვარული გულისხმობს პატივისცემას ყოველივე იმ მოწინავე და პროგრესულისადმი, რაც სხვა ხალხების, სხვა ეროვნის კულტურას შეეწევნა. ამ ურთიერთპატივისცემაზე და სიყვარულზეა აგებული საბჭოთა კავშირის ხალხთა მეგობრობა. ამ ღრმა პატივისცემას ყოველივე მოწონავე და პროგრესულისადმი, რაც კი ამერიკის კულტურას შეუქმნია, ასახავს ის ინტერესი ამერიკელი მხატვრული ლიტერატურისადმი, რაც ბე შესაძლებლობა მქონდა თქვენთვის მეჩვენებინა.

პროგრესული ძალების საერთაშორისო სოლიდარობის იდეა რიდი ნიშნავს სხვადასხვა ქვეყნების ეროვნული და კულტურული სუვერენიტეტის უფულებელყოფას, იგი შორსაა ენიადაგო კოსმოპოლიტიზმისაგან, რაც ნამდვილად ნიღბავს რასობრივი ბატონობის იდეას.

გაოცებთან წაეკითხეთ, მაგალითად, ვაშინგტონის გაზეთის „სტარის“ 6 თებერვლის ნაბრეკი ყბადაღებული ჩრდილო ატლანტიკის პაქტის შესახებ. გაზეთის ჩრდილო ატლანტიკის პაქტი მიაჩნია პირველ ნაბიჯად „ეკონომის შეერთებული შტატების“ შექმნისაკენ. იგი მოუწოდებს ევროპის ხალხებს „დაიცვნენ ეროვნული სიამაყე“, იგი უგულებელყოფს ევროპის ქვეყნებს და მათს მრავალსაუკუნოვან ძველ კულტურას. „ინგლისელებმა ინიშვნელოვანწილად დაკარგეს თავიანთი სიამაყე“,—ვოვიმკაყოფილებით ამტკიცებს გაზეთი. სფინქგეთი ევროპაში „ყველაზე ცრუპატიმოყვარე“ ქვეყნად ცხადდება და მას „ეჩახნი“ მოელის, თუ ფლეტობას გასწეულ და გამოიჩენს ეროვნულ სიამაყეს. არ ვიცი, ვინ მისცა რწმენება სტატიის ავტორს, მაგრამ მან გაბედა ეთქვა, რომ „იმ შენობის (ესე იგი ჩრდილო ატლანტიკის პაქტისა და შემდგომი „ეკონომის შეერთებული შტატების“ შექმნის.— ა. ფ.) ქვაკუთხედი, რასაკვირველია, ამერიკაა“ და, მისი აზრით, „იმ კავშირში ქვეყნეს შორის საზღვარს მეტი მნიშვნელობა არ ექნება, ვიდრე მათ აქვთ შეერთებულ შტატებში“.

ჩვენ საბჭოთა კულტურის მოღვაწეებს, რომლებიც ალზრდილი ვართ დიდი და ძლიერი ხალხების ეროვნული კულტურისადმი პატივისცემის სულისკვეთებით, არ შეგვიძლია ასეთი პაქტები არ მივიჩნიოთ ხელოვნად ხალხდა ეროვნული სუვერენიტეტის წინააღმდეგ, მათი ეროვნული კულტურის გაოქვეყდან, მათი ეროვნული პოლიტიკის დაქვემდებარებად რომელიმე ერთი იმ ძლიერი სახელმწიფოს ანგარებიანი ადამიანების ინტერესებისათვის, რომელიც მსოფლიო ბატონობაზე ოცნებობს. ამ შეუთხვევაში ჩვენ, ცხადია, სამმე გვაქვს რასსისტული ტენდენციის განხორციელებასთან, რაც ჩერნილა გამოაცხადა ფუღერინში.

ამბობენ, რომ ისეთ პაქტებსა და ბლოკებს ითანხვამ ქმნიან, რომ აღეკეთონ აგრესია, რაც თითქოს საბჭოთა კავშირის მხრივ ემუქრება ერთსა და იმავე დროს ევროპას, აზიისა და ამერიკის ხალხებს. მაგრამ საკმაოა დაეხედოთ მსოფლიოს რუკას, რათა გავიგოთ, რომ არაობიექტური ადამიანების ბანაკიდან ეს მსჯელობა იმისათვის მომდინარეობს, რომ შეეღლობინ შეიყვანონ უბრალო ადამიანები.

მართლაც განა საბჭოთა კავშირს ეკუთვნის სამხეკრო ბაზები, რომლებიც გიგანტურ რკალად არტყია გრენლანდის, ისლანდიის, ინგლისის, პორტუგალიის, ესპანეთ, გერმანიას, ხაბერძნეთს, ახლო და შუა აღმოსავლეთის ქვეყნებს, ჭუნარი ოკეანის კუნძულებს, ჩინეთს, იაპონიას? განა საბჭოთა შეიარაღებული ძალები არიან საბერძნეთში, ეგეიბეტეში, ტრანსიორდანიაში, ირანში, ინდონეზიაში, ვიეტნამსა და სხვა ქვეყნებში?

ყველა ეს ფაქტი მოწმობს, რომ საბჭოთა კავშირისაკენ როდი გამიმდინარეობს ახალი ომის საფრთხე, რომ მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნებში არიან ახალი სისხლისმფრეელი ომის გაჩაღებით დაინტერესებული ანგარებიანი ადამიანები. მაგრამ იმით, ვინც ახალ ომს აჩაღებს უნდა ახსოვდეთ, რომ ხალხები არ წყვეტენ ახალ ომში, ხოლო თუ მთ ძალით დაუბრეკენ წყაკანს, მსოფლიოს ხალხები სასტიკად დასჯიან ახალი ომის მოთაყვეებს.

მით უფრო მეტი ენერგიით ეუფერთ მხარს ჩვენ, საბჭოთა ადამიანები, ამერიკელი ხალხის მისწრაფებას, რაც მისმა პროგრესულმა მოღვაწეებმა გამოთქვეს, მშვიდობისადმი, მშვიდობის განმტკიცებისადმი.

ხალხთა მშვიდობიანი თანაარსებობისთვის დაინტერესებული არიან უწინარეს ყოვლისა უბრალო ადამიანები, ქალები, დედები, რომელთა შეეეეს ომი დაუკავს უქადის. თუმეცა ისიც უნდა თქვეს, რომ თანამეგზრეკეი ომებში, როგორც წარსული მსოფლიო ომის გამოცდილებამ დაგვანახვა, დაღუპვი, თუ მეტად არა ერთნაირად, მოელის ქალებს, მოხუცებსა და ბავშვებს. ვინაიდან, მიუხედავად ისტორიის ჯერ კიდევ ამ ცოტა ხნის წინანდელი საშინელი გაკვეთილისა, ალვე ამირეზენი მეცნიერებისა და ტექნიკის დიადი აღმოჩენები გამოიყენონ არა კაცობრიობის საკეთილდღეოდ, არამედ ცივილიზაციის ნაყოფის ალვე დასანგრევად და მილიონობით ბავშვის, ქალისა და მოხუცის დასაღუპავად. ეს უწინარეს ყოველისა იმას მოწმობს, რომ მშვიდობის დასაცავად კეთილი ნების ადამიანთა ღონისძიებანი მშვიდობისათვის და ომის გამჩაღებელთა ასალგამავად ბრძოლის ამავე მიზნით უნდა შეუერთდეს მსოფლიოს ყველა ქვეყნის უბრალო ადამიანთა უდიდესი მასების მოძრაობას.

გაუმარჯოს მსოფლიოს ყველა ძალთა გაერთიანებას, დამოუკიდებელად ეროვნული და რასობრივი განსხვავებისა, რელიგიური და პოლიტიკური რწმენისა, გაერთიანებას ომის ძალების წინააღმდეგ!

გაუმარჯოს ხალხთა მეგობრობას მათს ბრძოლაში მტკიცე მშვიდობისათვის!

გაუმარჯოს მშვიდობას მთელ მსოფლიოში!

ᲜᲘᲣ-ᲘᲝᲠᲙᲘ, 28 მარტი. (საკუთრ.). კონგრესის საბუნებისმეტყველო მეცნიერებათა სექციის მუშობამაზი, რომელიც ცნობილი ამერიკელი ფიზიკოსის, კორნელის უნივერსიტეტის პროფესორ ფილიპ მორისონის თავმჯდომარეობით მიმდინარეობდა, მონაწილეობა მიიღეს ჰენრი უოლესმა, საბჭოთა აკადემიკოსმა ლევ ქასანერე ოპარინმა, რომელმაც ვრცელი სიტყვა წარმოთქვა, რაც ეფიდნა ინტერესით მოისმინა სექციის 600-ზე მეტმა მონაწილემ.

სექციის სხდომის გახსნისას მორისონმა მოკლე სიტყვით მოუწოდა პროგრესულ მეცნიერებს, მშვიდობის მისაღწევად კაცობრიობის სამსახურს მოაბრალეთ თქვენი მოღვაწეობანი. შემდეგი ორატორი პიეიზორტემი გამოეცხადა ინგლისელ პროფესორს ბლეკეტს საღ გაფრთხილებას აფრესიის ბარალის — ატომური ბომბის წინაშე მონური ქედის მოხრის წინააღმდეგ და გამოიჩინა იმ „ეკონომიკა“ სულმოკლეობა, რომლებმაც, იმიგე პროფესორ ბლეკეტის სიტყვით, თავადვე დაიშინეს თავი, ცდილობენ ერა ხალხები დაანშინონ ატომური ბომბით. პიეიზორტემის — ფორჩიელად მოიხარონ ქედი ბორტეტებისა და ბნელეთის მოციქულთა აგრესიული ძალების წინაშე, გადამწყვეტ წინააღმდეგობას წაუყენა კოლუმბიის უნივერსიტეტის პროფესორ დოქტორ ტეოდორ როზზეკის გამოსვლაში.

ბელოსწყრომით აღსავსე ამაღელვებელი სიტყვა წარმოთქვა ინდოელმა მეცნიერმა მოთმატიკოსმა კოსამბიმ. კოსამბიმ განაცხადა — მე ინ პროგრესული ძალების მხარეზე ვარ, რომელნიც მშვიდობის უზრუნველსაყოფად ნაბჯოთა კავშირ-ამერიკის თანამშრომლობის მომხრენი არიანო, და უამრო დამსწრეთ, თუ რა ტანჯვას განიცდის ინდოელი მოსახლეობა, რომელიც მალენონთან ილუპეზა შიშშილისაგან, მაშინ როცა შეერთებულ შტატებში დიდძალ კარტოფილ სპობენ და უდიდესი რაოდენობის მარცვლეულს პირუტყვის საკვებად იყენებენ.

კოლორადოს შტატის ასტრონომმა ჩიბერტმა მშვიდობისათვის ბრძოლაში თანამშრომლობისაკენ მოუწოდა მეცნიერთ. „ჩვენ, მეცნიერებს ადამიანები, — თქვა მან, — პროფესიულად ვართ დაინტერესებულნი მშვიდობით. ჩვენ პოლიტიკურ ასპარეზზე უნდა გამოვიდეთ, რათა ეიბრძოლოთ ომის ალვილ. ჩვენ ბეკეტ ალ ეროვნულ ინტერესებს, რომ ამეა. მად ხეროსნული საფუძველი არსებობს ეიფეკ. ოთ, რომ ანგელო-საქსები ასეთი ნაბიჯაზეა გადადგმა ანარეზენო. „მე ყოველ ღონეს ვიხმარ, — თქვა ფოლერმა, — რათა ეს თავიდან აცილებელ იქნას“.

თავის სიტყვაში ჩუბმა ბიოლოგმა გერჩიკმა აღნიშნა საბჭოთა კავშირის მეცნიერთა დამსაზერეკება ბიოლოგიაში ბრძოლაში ფიზიკოსებ წინააღმდეგ ტრანსფერ.

სექციის სხდომაზე მთავარი ყურადღება მიიპყრო საბჭოთა ბიოლოგის აკადემიკოს ოპარინის გამოსვლამ. ოპარინმა მთელი მსოფლიოს მეცნიერთან მოიწოდა მიბაძონ საბჭოთა კავშირის მეცნიერთა მაგალითს, რომელნიც ბაზრაზეთ ბეზა გადაფლობინ ყოველ აგრესორს, ამბილან და უეჭველად ყოველი მთის გამჩაღებელ. ჩვენ კარგად ვიცით, თქვა მან, რომ მეცნიერება მხოლოდ მაშინ ეწყობის ხელს კაცობრობის პროგრესსა და ბედნიერებას, როცა იგი შეერთებულია დემოკრატიასთან, როცა იგი გამდიერებისა და ექსპლოატაციის მიზნებს არ ემსახურება. მიღიონობით უბრალო ადამიანს არ სურს ომი, და ამიტომ მეცნიერების დემოკრატიულობა კაცობრობის საკეთილდღეოდ მეცნიერების ეამაყებენ.

ოპარინმა ჩამოთვალა მაგალითები, რომლებიც ეკეჩვენებენ, რომ მეცნიერული აღმოჩენები — რადიო, ქიმია, ატომური ენერგია — საშინელ დამღუპველ შედეგებს იწვევენ, როცა ისინი გამდიერებისა და ძალადაფლობის ხელში ხალხების მისწრაფებით შეპყრობილი ერთი მუჭა ანგარებიანი ადამიანების სამსახურში ჩაიყენეს. ნამდვილი, ეეშმარიტი მეცნიერისათვის, თქვა მან, სულ ერთი როდია, თუ როგორ არიან გამოყენებულ, რა მიზნებს ემსახურებიან ის მიღწევები, რომელთა მოპოვებას მან თავისი ეკეკი და თავისი შემოქმედებითი ლონისძიებანი მოახმარა. მას სინდისი არასოდეს არ მისცემს ნებას ეკეგრძალოდ ეცქერის, რომ მისი ხელით შექმნილი, თუნდაც მისი სურეალის წინააღმდეგ, გამოყენებულია სრულიად უდანაშაულო მოსახლეობის მოსასპობად.

საბჭოთა მეცნიერების ყველაზე მაგალიდ გამბატაკეთ თავისებურება მისი განსაკუთრებული დემოკრატიულობაა. ოპარინმა მოიყვანა ი. ბ. სტალინის სიტყვები, რომ საბჭოთა მეცნიერება „ხალხს კი არ ემიჯნება, შორს კი არ დგას ხალხისაგან, არამედ მზად არის ემსახუროს ხალხს“. საბჭოთა მეცნიერების ეს დემოკრატიულობა შემთხვევით რამე როდია, მას ფესვები ჩვენი ისტორიის სიღრმეში აქვს. ეს დემოკრატიულობა გვიანდერძეს ჩვენმა XIX საუკუნის დიდმა დემოკრატებმა — ბელინსკიმ, ბელინსკიმ, დობროლიუბოვმა, ჩერნიშევსკიმ და ჩვენმა მასწავლებლებმა — გამოჩენილმა ბუნებისმეტყველებმა — ლომონოსოვმა, ლობაჩევსკიმ, მენდელეევმა, ტიმირიაზევმა, პავლოვმა, დოკუჩაევმა, მიჩურინმა და სხვებმა.

საბჭოთა სახელმწიფო თავისი არსებობის პირველი დღეებიდანვე ეაადგა მეცნიერების დემოკრატიზაციის გზას, იმ გზას, რომ მშრომელთა ფართო წრეები შეგნებულად ეა გეგმაზომიერად ზიარებოდნენ მეცნიერულ შემოქმედებას. საბჭოთა მეცნიერება გამოვიდა აკადემიათა და უნივერსიტეტთა ტაძრებიდან ქარხნებსა და ბაგეთა მიხედვიეში. იგი ალარ არის რჩეულთა პრივილეგია და უბრალო ადამიანების, ბრიკეტოკოსებისა და წარმოების ნოვატორთა კეთილეულა გახდა.

შემდეგ ოპარინმა ილაპარაკა საბჭოთა კავშირის მეცნიერთა მიღწევებზე.

საყოველთაოდ ცნობილია საბჭოთა თეორიული ატომიკენის მიღწევები მათემატიკის დარგში, ფიზიკისა და ასტრონომიის, გეოლოგიისა და ბიოკიმიის დარგში, ჩვენი დედამიწის ცხოველთა და მცენარეთა სამყაროს აწყოვან და წარსულის შეცნობაში, ცხოველთა და ადამიანის უმაღლესი ნერვული ფუნქციის შესწავლაში და სხვ. მაგრამ ჩვენში ყოველ მეცნორეს, რა განყენებულ პრობლემებზეც უნდა მუშაობდეს იგი, მუდამ ახსოვს, რომ მეცნიერების მიზანი ადამიანს ემსახუროს. ამიტომ იგი მუდამ ცდილობს რაც შეიძლება მალე გამოიყენოს თავისი მიღწევანი კაცობრობისის საკეთილდღეოდ.

ოპარინმა ილაპარაკა, რომ საბჭოთა მეცნიერებმა ჯელი მოპკიდეს ვრაფიოზულ საერთო საფეხურზეფო წამოწყებას, რომელიც უნდა გარდაქმნის ფიზიკური გეოგრაფიი საბჭოთა კავშირის ევროპული ნაწილის მთელი საძრაკეთისა და საბჭოთა-აღმოსავლეთისა, სადაც ცხლეკი ეკოცეი ეკლის.

საბჭოთა მეცნიერების ძირითად თავისებურებას წარმოადგენს მისი სრული გარკვეულობა ფილოსოფიური მსოფლმხედველობის მხრივ. რაც კვლევის ფეეოდეეეე

მშვიდობის დაცვისათვის ამერიკის შეერთებული შტატების მეცნიერებისა და კულტურის მოღვაწეთა კონგრესზე

(დასასრული)

ების საშინელ ეკსპლოატაციისა და თავისი დამოუკიდებლობისათვის ფიერიის ხალხთა სულ უფრო მზარდ ბრძოლაზე.

კუბის წარმომადგენელმა ხუან მარინელომ წაუხარება გამოთქვა იმის გამო, რომ „ამ კონგრესის მტრებმა, რომლებიც შეერთებული შტატების ხალხისა და მშვიდობის მტრები არიან, ხელი შეუშალეს ლათინური ამერიკის ქვეყნების ბევრ წარმომადგენელს დასწრებოდნენ კონგრესს". მარინელომ განაცხადა, რომ ლათინური ამერიკის დელეგატები, რომლებიც იმპერიალისტებმა კონგრესზე არ დაუშვეს, „მიესალმებიან შეერთებული შტატებისა და საბჭოთა კავშირის ხალხთა მეგობრობას, რაც მშვიდობის მიღწევის საწინდარს წარმოადგენს".

დამსწრეებმა ფეხზე ადგომით ერთი წუთის დუმილით პატივი სცეს ჩინეთის, ინდოეთის, მალაიის, ინდონეზიის მიღწეულობები მოქალაქის ხსოვნას, რომლებიც ეროვნული დამოუკიდებლობისათვის ბრძოლაში დაეცნენ.

შემდეგ ჩართეს ლონდონის რადიოტელეფონის რეპორიორტერი და კონგრესის წინაშე მოკლე სიტყვები წარმოთქვეს ინგლისელმა დელეგატებმა, რომლებსაც სახელმწიფო დეპარტამენტმა უარი უთხრა კონგრესის მუშაობაში მონაწილეობის მისაღებად შეერთებულ შტატებში შესასვლელ ვიზების მიცემაზე.

კონგრესმა ერთსულოვნად მიიღო ორი რეზოლუცია—მშვიდობისათვის შეერთებული შტატების კულტურისა და მეცნიერების მუშაკთა ბრძოლის გზებისა და საშუალებების შესახებ და მეცნიერული აზრის თავისუფლების დაცვის შესახებ.

კონგრესმა ერთსულოვნად მიიღო ორი რეზოლუცია—მშვიდობისათვის შეერთებული შტატების კულტურისა და მეცნიერების მუშაკთა ბრძოლის გზებისა და საშუალებების შესახებ და მეცნიერული აზრის თავისუფლების დაცვის შესახებ.

„ადამიანურობას არა სტრს ახალი ომა,—ნათქვამია პირველ რეზოლუციაში —მშვიდობა საჭირო და შესაძლებელია. მშვიდობის დაცვა ყველა ხალხის ვალია. თუ ამერიკელი ხალხი შეიგნებს ამ მნიშვნელოვან მოვალეობას, მას შეეძლოა თავისი წყლილი შეიტანოს მშვიდობის საქმეში.

მშვიდობის საკითხი ჩვენ გვაკავია შემდეგი პოზიციით: გვსურს გამოვაქვეთოთ ეზები ყველა ქვეყნის მშვიდობისმოყვარე ხალხთა შორის და განსაკუთრებით შეერთებულ შტატებსა და საბჭოთა კავშირს შორის ურთიერთობისათვის—ეს არის ამ კონგრესის მიზეკვეის მიზანი. ჩვენ შეეძლით დაგვეტანებინა, რომ ამ ზეზის გამოძახილნი შესაძლებელია. გაკამტერეფი იმათი განზრახვა, ვინც ცდილობდა სახელი გაეტეხნი ჩვენი ღონისძიებებისათვის. აქ მომხდარი აზრთა გაზიარება არის ის გზა, რომელთაც ჩვენნი უმაღლესი ხელმძღვანელნი უნდა წავიდნენ.

ყველა ხალხმა თავისი სახელმწიფო მოღვაწეებს მოქმედება უნდა დაავფასოს იმის მიხედვით, მიმართულია თუ არა იგი საშვიდობო ხასიათის მოლაპარაკებისაკენ, შეიქმნა თუ არა წყლილი ამერიკა-საბჭოთა კავშირის უთანხმოებათა მოწესრიგების საქმეში, რაზეც დამოკიდებულია მშვიდობა. ამ საზოგმს გამოვიყენებთ გეგმების, პაპტებისა და ბიუჯეტების განხილვის დროს. ამ თვალსაზრისით ხელახლა შეიარაღებისა და საბჭოდრო კავშირების პროგრამა სერიოზულად აძლიერებს ომის საფრთხეს.

მშვიდობისაგან დაშორება ამ უკანასკნელი ოთხი წლის განმავლობაში ცხადია. ეს ძალიან დაუღალა როგორც ამერიკას, ისე ყველა სხვა ქვეყანას. ხალხს კისრად დააწყო ის ხარჯების აუტანელი ტვირთი, რომლებიც ნგრევეთა მიზანს ხმარდება. როგორც ჩვეულებრივად ხდება ხოლმე ისტერიის დროს, გაძლიერდა ზანგების და სხვა ეროვნულ და პოლიტიკურ უფლებათა დისკრიმინაცია.

ომისათვის მზადება აუძლურებს გაერთიანებულ ერებს, უფრო მძიმეს ხდის კოლონიური ხალხების ჩაგვრას, ბარიერს ქმნის შეერთებულ შტატებსა და სხვა ქვეყნებს შორის.

ომის პროპაგანდა და სამხედრო მზადება საფრთხეს უქმნის ჩვენს თავისუფლებას და იწვევს ცრუმორწმუნეობას, შეეწყვარგბლობასა და ძალადობას. ჩვენი ხალხისათვის საჭიროდ თავიმოგეული ყოველი ახალი ნაბიჯისაგან, ომის თსამზადებლად დადებული ყოველი ჰაქტი და სამხედრო კავშირი ხაზგასმით აღნიშნავენ ჩვენს ფორალურ დაცემას და ცხადყოფენ, რომ საჭიროდ უნდა გამოვაქვეთოთ მშვიდობის გზა. ამ გზაზე პირველი ნაბიჯია ამერიკა-საბჭოთა კავშირის ურთიერთგაგება.

სავსებით შეგნებული გვაქვს ჩვენი პასუხისმგებლობა და ძალმეტის მთელი სერიოზულობა და ვიღებთ შემდეგ გადაწყვეტილებებს:

1. ყოველივე შესაძლებელი გავაკეთოთ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის, როგორც მშვიდობის უფიდესი იმედის გასაძლიერებლად.
2. ეთანამშრომლოთ მთელ მსოფლიოში ყველა სხვა სამშვიდობო მოძრაობასთან.
3. განვაგრძოთ კონგრესის მიერ დაწყებული მუშაობა, რათა ჩვენი ქვეყნის საზოგადოებრივი აზრი დაეარსებოთ მშვიდობის უნარჩუნებასათვის საბრძოლველად.

ამასთან დაკავშირებთან კონგრესი მეცნიერებს, ხელოვნებისა და თავისუფალი პროფესიების მუშაკთა ერთეულ სამხედრო აირსებს საყოველთაო მშვიდობის დაცვისათვის კულტურისა და მეცნიერების მოღვაწეთა კომიტეტს, რომელიც შეერთებული შტატების მთავრობისა და გაერთიანებული ერების ყურადღებას მიაქცევს კონგრესის მიერ მიღებულ გადაწყვეტილებებს და მოაწყობს მშვიდობისათვის ბრძოლის აქტიურ კამპანიას.

მეცნიერული აზრის თავისუფლების შესახებ რეზოლუციაში ნათქვამია, რომ უკანასკნელი ოთხი წლის განმავლობაში ომისათვის მზადებამ ცრუმორწმუნეობისა და ისტერიის მოშხამული ატმოსფერო შექმნა. იმათთვის, ვისაც ომი სასურველად და გარდუვალად მიაჩნია, მნიშვნელოვანია ჩაარეოს „ციცგა ომმა" უკვე დიდი ზარალი მოიტანა მეცნიერებისა და კულტურის დარგებში.

ჩვენ გადაწყვეტეთ, აღნიშნულია დასასრულ რეზოლუციაში, მთელი ჩვენი ენერგია მოვახმაროთ სიტყვის, სინდისის, ურთიერთობის უფლების დაცვას. ჩვენ მოვეუწოდებთ მეცნიერებს, ხელოვნებისა და კულტურის ყველა მოღვაწეს—ეჩვენონ მშვიდობის გზა. მხოლოდ ამით შევასრულებთ ჩვენს მოწოდებას. არა მარტო თვით ომი, არამედ მისთვის მზადებაც ხელს უშლის შემოქმედებას და იწვევს მეცნიერების დაცემას.

საზეიმოდ ვდებთ ფიცს—მთელი ჩვენი ნიჭი, მთელი უნარი, ჩვენი გრძნობისა და გონების მთელი ძალა მოვახმაროთ ამერიკელი ხალხის ნამდვილი ინტერესების დაცვას, ბრძოლაში ერთიანობას.

კონგრესის მუშაობის მთელი სამი დღის განმავლობაში რეაქციელ პრესას არ შეუწყვეტია მისი მონაწილეებისა და ორგანიზატორების დევნა. ფოულ-სტრატთან ახლო მდგომი გაზეთი „ნიე-იორკ ეორიდ ტელეგრამი" 25 მარტის მოწინავე სტატიაში პირდაპირ მოუწოდებდა პოლიციას დაეწყო ნადირობა კონგრესის მონაწილეებზე.

იმ შენობებს, რომლებშიც კონგრესი მუშაობდა, გარს ერტყნენ შავრაზელთა პიკეტების ჯგუფები, რომლებიც მოუწოდებდნენ გასწორებოდნენ მოწინავე ამერიკელი ინტელიგენციის წარმომადგენლებს. სხდომებზე დასასწრებლად კონგრესის მონაწილეებს უნდა გაეგლოთ პოლიციის გაძლიერებული რაზმების სამმაგი ხაზი.

მაგრამ დაშინების მთელმა სისტემამ ვერ ჩაშალა კონგრესის მუშაობა. როგორც სამანდატო კომისიამ უკანასკნელ სხდომაზე განაცხადა, კონგრესზე დასასწრებლად რეგისტრაციაში გატარდა 2.823 მონაწილე 22 შტატიდან, მათ შორის 83 უნივერსიტეტის, კოლეჯისა და ინსტიტუტის წარმომადგენელი. სექციების მუშაობაში მონაწილეობა მიიღო კონგრესის 8.525 მონაწილემ და სტუმრმა.

მიზანგი მეღიისონ სკვერ გარდენში მშვიდობის დაცვისათვის ამერიკის შეერთებული შტატების მეცნიერებისა და კულტურის მოღვაწეთა კონგრესის დახურვის გამო

ნიუ-იორკი, 28 მარტი. (საკდესი) მშვიდობის დაცვისათვის ამერიკის შეერთებული შტატების მეცნიერებისა და კულტურის მოღვაწეთა კონგრესი დამთავრდა 27 მარტს საღამოს უზარმაზარი მიტინგით მედისონ სკვერ გარდენში. მიტინგს 20 ათასი კაცი დაესწრო.

გულითადად შეხვედრილ, რაც მან საბჭოთა კავშირისა და სახალხო დემოკრატიის ქვეყნების დელეგატებს შოუწეა, აგრეთვე დასავლეთ ევროპისა და ლათინური ამერიკის დელეგატების ბატივსცემი მისალმებებით მიტინგის მონაწილეებმა ცხადყვეს მთელი მოფლიის მშვიდობისმოყვარე ხალხებთან სოლიდარობის უღრეტად მხურვალე გრძნობები.

მიტინგი გაიხსნა მშვიდობის ლოცვით, რომელიც ეპისკოპოსმა მოეტლინმა წარმოთქვა. შემდეგ ტრიბუნაზე ავიდა ცნობილი ისტორიკოსი ზანგი დიუბოა. მან შეკრებილი აუდი